СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Уторак, 27. јул 2021. године
БАЊА ЛУКА

Број 69 Год. XXX

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1242

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српска", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2021. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 131/20), Влада Републике Српске, на 131. сједници, одржаној 22.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА ЗА КАПИТАЛНА УЛАГАЊА

I

Даје се сагласност Министарству финансија (организациони код 0918) на План утрошка средстава за капитална улагања са позиције 511300 - издаци за набавку постројења и опреме за период 1.1 - 30.9.2021. године у износу од 95.000,00 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2145/21
22. јула 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1243

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српска", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2021. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 131/20), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству саобраћаја и веза Републике Српске (организациони код 1648) на План утрошка средстава за период 1.7 - 30.9.2021. године у износу од 5.000.000,00 КМ.

II

Средства из тачке I ове одлуке додјељују се на:

- позицију 414100 - субвенција предузећу "Жељезнице Републике Српске" у износу од 5.000.000,00 КМ.

III

Предузеће из тачке II ове одлуке дужно је да средства из тачке I ове одлуке користи у складу са одредбама уговора које су закључили са Министарством саобраћаја и веза Републике Српске.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство саобраћаја и веза и Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2136/21
15. јула 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1244

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српска", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2021. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 131/20), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству саобраћаја и веза Републике Српске (организациони код 1648) на План утрошка средстава за период 1.7 - 30.9.2021. године у износу од 475.000,00 КМ.

II

Средства из тачке I ове одлуке додјељују се на:

- позицију 414100 - субвенција "Аеродроми Републике Српске" а.д. Бања Лука у износу од 475.000,00 КМ.

III

Предузеће из тачке II ове одлуке дужно је да средства из тачке I ове одлуке користи у складу са одредбама уговора које су закључили са Министарством саобраћаја и веза Републике Српске.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство саобраћаја и веза и Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2137/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1245

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српска", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2021. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 131/20), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

ОДЛУКУ
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству саобраћаја и веза Републике Српске (организациони код 1648) на План утрошка средстава за период 1.7 - 30.9.2021. године у износу од 250.000,00 КМ.

II

Средства из тачке I ове одлуке додјељују се на:

- позицију 414100 - субвенције ЈП "Поште Републике Српске" у износу од 250.000,00 КМ.

III

Предузеће из тачке II ове одлуке дужно је да средства из тачке I ове одлуке користи намјенски.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство саобраћаја и веза и Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2133/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1246

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српска", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2021. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 131/20), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

ОДЛУКУ
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству саобраћаја и веза Републике Српске (организациони код 1648) на План утрошка средстава за период 1.7 - 30.9.2021. године на позицији 415200 - текући грантови удружењима од јавног интереса у износу од 5.000 КМ.

II

Средства из тачке I ове одлуке распоређују се удружењу од јавног интереса за Републику Српску: Савез радио-аматера Републике Српске у износу од 5.000 КМ.

III

Удружење из тачке II ове одлуке дужно је да намјенски користи средства из тачке I ове одлуке, а у складу са Правилником Министарства саобраћаја и веза о критеријумима и поступку за додјелу средстава гранта удружењима од јавног интереса и прихваћеним захтјевом Савеза радио-аматера Републике Српске о финансирању програмско-пројектних активности удружења од јавног интереса из средстава гранта.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство саобраћаја и веза и Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2134/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1247

На основу чл. 41. и 42. Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/12, 52/14, 114/17, 131/20 и 28/21), а у складу са Одлуком о износу гаранција које може издати Република Српска у 2021. години ("Службени гласник Републике Српске", број 131/20) и Уредбом о поступку издавања гаранција Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 15/21), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

ОДЛУКУ
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЗА ИЗДАВАЊЕ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА КРЕДИТНО ЗАДУЖЕЊЕ "ГРАДСКА ТОПЛАНА" АД ДОБОЈ

I

Овом одлуком даје се сагласност за издавање гаранције Републике Српске за кредитно задужење "Градска топлана" а.д. Добој код пословне банке у износу од 1.500.000 КМ.

II

1) Република Српска, као давалац гаранције, безусловно гарантује плаћање неисплаћених обавеза према уговору који ће се закључити између "Градска топлана" а.д. Добој и пословне банке Нова банка а.д. Бања Лука.

2) Уговор о кредитном задужењу закључиће се под сљедећим условима:

- износ кредита: 1.500.000 КМ,

- период отплате: двије године (24 мјесеца),

- каматна стопа: 3,6% на годишњем нивоу (варијабилна каматна стопа у висини од ПКИРБРС [шестомјесечни EURIBOR - 2,7%, минимално 0,5%, максимално 1,9%], увећано за маржу банке 3,1%),

- једнократна накнада за обраду кредита: у висини 1% од укупног износа кредита,

- износ гаранције: на укупан износ кредита од 1.500.000 КМ.

III

Намјена кредитног задужења је финансирање неплаћених пренесених обавеза из претходног периода на дан 31. децембар 2020. године.

IV

Дужник и корисник по кредиту је "Градска топлана" а.д. Добој.

V

У случају доспјелог и неплаћеног ануитета од "Градска топлана" а.д. Добој према пословној банци, Република Српска извршиће плаћање свих доспјелих и неплаћених ануитета из буџета Републике Српске.

VI

Све активности у вези са набавком и употребом кредита реализоваће "Градска топлана" а.д. Добој.

VII

1) Права и обавезе по основу издате гаранције Републике Српске регулисаће се уговором о издавању гаранције између "Градска топлана" а.д. Добој и Републике Српске - Министарства финансија и Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију.

2) Обавеза достављања инструмената обезбјеђења Републици Српској по основу издате гаранције од стране Града Добоја уредиће се посебним уговором о регулисању међусобних односа између Града Добоја, "Градска топлана" а.д. Добој и Министарства финансија.

VIII

Овлашћују се министар финансија и министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију да потпишу:

- Гаранцију Републике Српске за кредитно задужење "Градска топлана" а.д. Добој и

- Уговор о издавању гаранције из тачке VII подтачка 1) ове одлуке између Републике Српске, Министарства финансија, Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију и "Градска топлана" а.д. Добој.

IX

Овлашћује се министар финансија да потпише посебан уговор о регулисању међусобних односа са Градом Добој и "Градска топлана" а.д. Добој из тачке VII подтачка 2) ове одлуке.

X

За спровођење ове одлуке задужују се Министарство финансија, Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију, Град Добој и "Градска топлана" а.д. Добој.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2175/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1248

На основу члана 24. став 3. тачка б. Закона о Фонду и финансирању заштите животне средине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 117/11, 63/14 и 90/16) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 131. сједници, одржаној 22.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ

I

Овом одлуком даје се сагласност Фонду за заштиту животне средине и енергетску ефикасност Републике Српске (у даљем тексту: Фонд) да у складу са расположивим средствима у укупном износу од 80.000,00 (осамдесет хиљада) КМ финансијски подржи/суфинансира пројекат: "ОК фест", Национални парк "Сутјеска", у организацији Феријалног савеза Републике Српске.

II

Средства из тачке I ове одлуке Фонд ће обезбиједити у складу са Планом рада и Финансијским планом Фонда за 2021. годину.

III

Додјела средстава из тачке I ове одлуке извршиће се у складу са општим актима Фонда.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2224/21 Предсједник
22. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1249

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 11. Закона о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16, 110/16, 58/19 и 82/19), члана 75. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 28. став 2. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

I

Даје се сагласност на Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2173/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1250

На основу члана 15. став 1. тачка г) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 75. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 28. став 2. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ИНСПЕКЦИЈСКЕ ПОСЛОВЕ

I

Даје се сагласност на Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој управи за инспекцијске послове, број: 24.012/020-20-4/21, од 21.6.2021. године.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2174/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1251

На основу члана 15. ст. 1, 2. и 5. Закона о ученичком стандарду ("Службени гласник Републике Српске", број 72/12), члана 16. став 5. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 7. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03), члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 39. ст. 3. и 4. Статута ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина, број 74-2/13, Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О УТВРЂИВАЊУ СТАНДАРДА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ "ДОМ УЧЕНИКА БИЈЕЉИНА" БИЈЕЉИНА

I

1) Овом одлуком ближе се утврђују услови и критеријуми за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина.

2) Под критеријумима за избор чланова Управног одбора из претходног става сматрају се општи и посебни услови утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за функцију из тачке I ове одлуке морају испуњавати сљедеће услове.

Општи услови:

- да су држављани Републике Српске или Босне и Херцеговине,

- да су старији од 18 година,

- да имају општу здравствену способност за обављање наведених послова,

- да нису отпуштани из државне службе на основу дисциплинске мјере на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини или ентитетима у периоду од три године прије дана објављивања конкурса,

- да се на њих не односи члан IX став 1. Устава БиХ,

- да нису на функцији у политичкој странци или чланови органа законодавне, извршне или судске власти,

- да нису чланови неког другог управног одбора, надзорног одбора или одбора за ревизију.

Посебни услови:

- висока стручна спрема - VII степен, за представнике оснивача,

- најмање средња стручна спрема - IV степен, за представника родитеља или старатеља,

- најмање три (3) године радног искуства у струци које су провели на пословима у васпитно-образовном раду, за представнике оснивача,

- најмање пет (5) година радног искуства у струци, за представника родитеља или старатеља.

III

Чланове Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина именује Влада Републике Српске, на приједлог Комисије за избор чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина.

IV

1) Комисију за избор чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина именује Влада Републике Српске, у складу са законом и овом одлуком.

2) Комисија за избор чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина се састоји од пет (5) чланова, и то три (3) из реда државних службеника и два (2) из реда лица која познају област од интереса за пословање Установе.

V

Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о утврђивању критеријума за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе "Дом ученика Бијељина", број: 04/1-012-2-44/21, од 13.1.2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 7/21).

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2227/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1252

На основу члана 15. ст. 1. и 2. Закона о ученичком стандарду ("Службени гласник Републике Српске", број 72/12), члана 16. став 5. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ "ДОМ УЧЕНИКА БИЈЕЉИНА" БИЈЕЉИНА

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина.

II

(1) Општи и посебни услови и критеријуми за избор и именовање из тачке I прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању критеријума за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина.

(2) У Управни одбор ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина Влада Републике Српске именоваће три (3) члана, и то два (2) представника оснивача и један (1) представник родитеља или старатеља.

(3) Чланове Управног одбора именује и разрјешава Влада Републике Српске, на приједлог Министарства просвјете и културе, након спроведеног поступка јавне конкуренције.

(4) Чланови Управног одбора именују се на период од четири (4) године.

III

(1) Јавни конкурс из тачке I објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске" и дневном листу "Независне новине".

(2) Јавни конкурс остаје отворен 15 дана од посљедњег објављивања у гласилу из претходног става.

IV

Поступак избора, укључујући преглед пријава приспјелих на Јавни конкурс и предлагање ранг-листе кандидата

у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина.

V

За спровођење ове одлуке задужује се Министарство просвјете и културе Републике Српске.

VI

Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе "Дом ученика Бијељина", број: 04/1-012-2-43/21, од 13.1.2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 7/21).

VII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2228/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1253

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 131. сједници, одржаној 22.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ПРИМЈЕНИ ОДРЕДАБА ПОСЕБНОГ КОЛЕКТИВНОГ УГОВОРА ЗА ЗАПОСЛЕНЕ У ОБЛАСТИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ, број: 04/1-012-2-670/21, од 4. марта 2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 21/21)

I

У Одлуци о примјени одредаба Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске, број: 04/1-012-2-670/21, од 4. марта 2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 21/21), у тачки I иза броја: "20/17" додају се запета и број: "85/18".

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2155/21 Предсједник
22. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1254

На основу члана 8. став 1. и чл. 27. и 28. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/13, 16/18 и 70/20) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ДОПУНАМА РЈЕШЕЊА О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА ЕКСПЛОАТАЦИЈУ КРЕЧЊАКА НА ЛЕЖИШТУ "БАЉАК", ОПШТИНА УГЉЕВИК, број: 04/1-012-2-29/16, од 13.1.2016. године

1. У Рјешењу о додјели концесије за експлоатацију кречњака на лежишту "Баљак", број: 04/1-012-2-29/16, од 13.1.2016. године ("Службени гласник Републике Српске", број 5/16), послије тачке 2. додаје се нова тачка 2а, која гласи:

"2а. По истеку рока трајања концесија из тачке 2. Рјешења исти се продужава за 11 година, девет мјесеци и девет дана.".

2. Послије тачке 3. додаје се нова тачка 3а, која гласи:

"3а. Концесионар је дужан да у корист буџета Републике Српске уплати једнократну концесиону накнаду за уступљено концесионо право за продужени период трајања концесије у износу од 489 348,40 КМ прије закључења Анекса I Уговора о концесији.

Висина концесионе накнаде у продуженом периоду трајања концесије за право коришћења износи 0,45 КМ/т експлоатисаног кречњака и плаћаће се у складу са Анексом I Уговора о концесији.".

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2165/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1255

На основу члана 8. став 1. и чл. 27. и 28. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/13, 16/18 и 70/20) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ДОПУНАМА РЈЕШЕЊА О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА ЕКСПЛОАТАЦИЈУ УГЉА НА ЛЕЖИШТУ "ДЕЛИЋИ И ПЕЉАВЕ - ТОБУТ", ОПШТИНЕ УГЉЕВИК И ЛОПАРЕ, број: 04/1-012-2-2207/14, од 1.10.2014. године

1. У Рјешењу о додјели концесије за експлоатацију угља на лежишту "Делићи и Пељаве - Тобут" број: 04/1-012-2-2207/14, од 1.10.2014. године ("Службени гласник Републике Српске", број 89/14), послије тачке 2. додаје се нова тачка 2а, која гласи:

"2а. По истеку рока трајања концесија из тачке 2. Рјешења исти се продужава за три (3) године.".

2. Послије тачке 3. додаје се нова тачка 3а, која гласи:

"3а. Концесионар је дужан да у корист буџета Републике Српске уплати једнократну концесиону накнаду за уступљено концесионо право за продужени период трајања концесије у износу од 6 802,90 КМ прије закључења Анекса II Уговора о концесији.

Висина концесионе накнаде у продуженом периоду трајања концесије за право коришћења износи 2,8 КМ/т експлоатисаног угља и плаћаће се у складу са Анексом II Уговора о концесији.".

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2167/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1256

На основу члана 8. став 1. и чл. 27. и 28. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/13, 16/18 и 70/20) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ДОПУНАМА РЈЕШЕЊА О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА ЕКСПЛОАТАЦИЈУ УГЉА НА ЛЕЖИШТУ "УГЉЕВИК ИСТОК 2", ОПШТИНА УГЉЕВИК, број: 04/1-012-2-1343/13, од 1.7.2013. године

1. У Рјешењу о додјели концесије за експлоатацију угља на лежишту "Угљевик исток 2" број: 04/1-012-2-1343/13, од 1.7.2013. године ("Службени гласник Републике Српске",

број 57/13), послије тачке 2. додаје се нова тачка 2а, која гласи:

"2а. По истеку рока трајања концесија из тачке 2. Рјешења исти се продужава за 14 година, пет мјесеци и један дан.".

2. Послије тачке 3. додаје се нова тачка 3а, која гласи:

"3а. Концесионар је дужан да у корист буџета Републике Српске уплати једнократну концесиону накнаду за уступљено концесионо право за продужени период трајања концесије у износу од 28 488,15 КМ прије закључења Анекса III Уговора о концесији.

Висина концесионе накнаде у продуженом периоду трајања концесије за право коришћења износи 2,8 КМ/т експлоатисаног угља и плаћаће се у складу са Анексом III Уговора о концесији.".

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2169/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1257

На основу члана 8. став 1. и чл. 27. и 28. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/13, 16/18 и 70/20) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О ДОПУНАМА РЈЕШЕЊА О ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА ИЗГРАДЊУ И КОРИШЋЕЊЕ ТЕРМОЕЛЕКТРАНЕ "УГЉЕВИК 3", ОПШТИНА УГЉЕВИК, број: 04/1-012-2-2238/13, од 21.10.2013. ГОДИНЕ

1. У Рјешењу о додјели концесије за изградњу и коришћење Термоелектране "Угљевик 3", општина Угљевик, број: 04/1-012-2-2238/13, од 21.10.2013. године ("Службени гласник Републике Српске", број 3/13), (у даљем тексту: Рјешење), у тачки 1. на крају текста послије ријечи: "Угљевик" додају се ријечи: "инсталисане снаге 2 x 350 MW".

2. Послије тачке 2. додаје се нова тачка 2а, која гласи:

"2а. По истеку рока трајања концесија из тачке 2. Рјешења исти се продужава за 14 година".

3. Послије тачке 3. додаје се нова тачка 3а, која гласи:

"3а. Концесионар је дужан у корист буџета Републике Српске уплатити једнократну концесиону накнаду за уступљено концесионо право за продужени период трајања концесије у износу од 3.071.197,34 КМ прије закључења Анекса II Уговора о концесији за изградњу и коришћење Термоелектране "Угљевик 3", општина Угљевик.

Висина концесионе накнаде у продуженом периоду трајања концесије за право коришћења утврђује се у износу од 0,0033 КМ по произведеном киловат сату (kWh) електричне енергије на званичном обрачунском мјесту примопредаје електричне енергије".

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2171/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1258

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 16. став 1. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 92/16, 109/12 и 44/16) и члана 27. став 2. Закона о позоришној дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", број 92/16), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О РАЗРЈЕШЕЊУ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ДЈЕЧИЈЕ ПОЗОРИШТЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Разрјешавају се дужности чланови Управног одбора Јавне установе Дјечије позориште Републике Српске у саставу:

1. Славиша Радан,

2. др Вујо Станивук и

3. Јово Чулић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2197/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1259

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) и члана 16. став 1. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О ИМЕНОВАЊУ ВРШИЛАЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ДЈЕЧИЈЕ ПОЗОРИШТЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Именују се вршиоци дужности чланова Управног одбора Јавне установе Дјечије позориште Републике Српске на период до 60 дана у сљедећем саставу:

1. Славиша Радан,

2. Раденка Шева и

3. Јово Чулић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2198/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1260

На основу члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ФОНДА ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Павле Арамбашић, др медицине, разрјешава се вршиоца дужности члана Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске, из реда здравствених радника из здравствених установа, због истека периода на који је именован.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2203/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1261

На основу члана 48. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09, 106/09, 110/16 и 94/19), члана 4. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03), члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О ИМЕНОВАЊУ ВД ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ФОНДА ЗДРАВСТВЕНОГ ОСИГУРАЊА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Павле Арамбашић, др медицине, именује се за вршиоца дужности члана Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске, из реда здравствених радника из здравствених установа, на период до 60 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2204/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1262

На основу члана 73. став 2. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 106/09 и 44/15), члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈЗУ ЗАВОД ЗА ФОРЕНЗИЧКУ ПСИХИЈАТРИЈУ СОКОЛАЦ

1. Жељана Ђуровић, дипломирани економиста, разрјешава се вршиоца дужности члана Управног одбора ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац због истека периода на који је именована.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2207/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1263

На основу члана 73. став 2. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 106/09 и 44/15), члана 4. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03), члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈЗУ ЗАВОД ЗА ФОРЕНЗИЧКУ ПСИХИЈАТРИЈУ СОКОЛАЦ

1. Жељана Ђуровић, дипломирани економиста, именује се за вршиоца дужности члана Управног одбора ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац на период до 60 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2208/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1264

На основу члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ ДОМ ЗА СТАРИЈА ЛИЦА ИСТОЧНО САРАЈЕВО

1. Сњежана Додик, дипломирани економиста, разрјешава се вршиоца дужности члана Управног одбора ЈУ Дом за старија лица Источно Сарајево због истека периода на који је именована.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2201/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1265

На основу члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 4. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О ИМЕНОВАЊУ ВД ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ ДОМ ЗА СТАРИЈА ЛИЦА ИСТОЧНО САРАЈЕВО

1. Сњежана Додик, дипломирани економиста, именује се за вршиоца дужности члана Управног одбора ЈУ Дом за старија лица Источно Сарајево на период до 60 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2202/21 Предсједник
15. јула 2021. године Владе,
Бањалука **Радован Вишковић**, с.р.

1266

На основу члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е
О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ ДОМ ЗА ЛИЦА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ ВИШЕГРАД

1. Снежана Кутлешић Стевић, др медицине, разрјешава се в.д. члана Управног одбора ЈУ Дом за лица са инвалидитетом Вишеград због истека периода на који је именована.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2205/21
15. јула 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1267

На основу члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 4. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 130. сједници, одржаној 15.7.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВД ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ ДОМ ЗА ЛИЦА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ ВИШЕГРАД

1. Снежана Кутлешић Стевић, др медицине, именује се за вршиоца дужности члана Управног одбора ЈУ Дом за лица са инвалидитетом Вишеград на период до 60 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2206/21
15. јула 2021. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1268

На основу члана 15. став 4. Закона о нотарској служби у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 28/21), министар правде Републике Српске д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Нотар Јелена Вукадиновић, са службеним сједиштем у Бањалуци, Ул. Васе Пелагића бр. 15, почиње са радом 2.8.2021. године.

Број: 08.021/153-56/21
14. јула 2021. године
Бања Лука

Министар,
Антон Касиповић, с.р.

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 31. став 3, а у вези са чланом 34. став 1. тачка 1. Закона о библиотечко-информационој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку разрјешења вршиоца дужности директора ЈУ Народна библиотека "Филип Вишњић" Бијељина, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА "ФИЛИП ВИШЊИЋ" БИЈЕЉИНА

1. Жељани Арсеновић престаје дужност вршиоца дужности директора ЈУ Народна библиотека "Филип Вишњић" Бијељина због истека времена на које је постављена.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.06/620-160-5/21
19. јула 2021. године
Бањалука

Министар,
Др **Наталија Тривић**, с.р.

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 31. став 3. Закона о библиотечко-информационој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку именовања директора ЈУ Народна библиотека "Филип Вишњић" Бијељина, на приједлог Комисије за избор, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ДИРЕКТОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА "ФИЛИП ВИШЊИЋ" БИЈЕЉИНА

1. Жељана Арсеновић, професор разредне наставе, именује се за директора ЈУ Народна библиотека "Филип Вишњић" Бијељина на мандатни период од четири године.

2. Именована обавља послове заступања и представљања ЈУ Народна библиотека "Филип Вишњић" Бијељина у правном промету без ограничења.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.06/620-160-6/21
19. јула 2021. године
Бањалука

Министар,
Др **Наталија Тривић**, с.р.

1269

Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, рјешавајући по службеној дужности, на основу члана 121. став 3. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19) и члана 190. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Стављају се ван снаге Рјешење број: 15.03-361-177-1/20, од 11.3.2020. године, и Лиценца за ревизију техничке документације за објекте за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе: конструктивне фазе, број: ПЛ-2208/2020, од 11.3.2020. године, издато од стране Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију предузећу "Fabrum solutions" д.о.о. Бања Лука.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-355/21
7. јуна 2021. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1270

Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, рјешавајући по службеној дужности, на основу члана 121. став 3. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19) и члана 190. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Стављају се ван снаге Рјешење број: 15.03-361-921/19, од 17.12.2019. године, и Лиценца за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе: дијела електро фазе, инсталације јаке струје и електроенергетских постројења, број: ПЛ-2126/2019, од 17.12.2019. године, издато од стране Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију предузећу MVD д.о.о. Братунац.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-404/21
2. јула 2021. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

Уставни суд Републике Српске

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 60. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, д о н и о ј е

О Д Л У К У

Утврђује се да члан 9. став 2. Уредбе са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/20 и 53/20) није у сагласности са Уставом Републике Српске.

О б р а з л о ж е њ е

Милан Благојевић из Бањалуке дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за оцјењивање уставности Уредбе са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 37/20). У иницијативи се наводи да је оспорена уредба у супротности с Амандманом CIX на Устав Републике Српске, јер за њено доношење није био испуњен један од услова који прописује тај амандман, и то да су институције Босне и Херцеговине прогласиле ванредно стање. По мишљењу даваоца иницијативе, чињеница да је Народна скупштина Републике Српске донијела Одлуку о проглашењу ванредног стања за територију Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/20), као и чињеница да је Савјет министара Босне и Херцеговине одлуком од 17. марта 2020. године ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 18/20) прогласио стање природне или друге несреће на територији Босне и Херцеговине, не представља уставно овлашћење предсједници за доношење оспорене уредбе са законском снагом. Због наведеног, по мишљењу даваоца иницијативе, оспорена уредба са законском снагом у супротности је са чланом 5. алинеја 4. Устава Републике Српске и чланом 81. Устава Републике Српске, који је измијењен Амандманом CIX. У иницијативи се предлаже да, уколико Суд не прихвати иницијативу за оцјену уставности оспорене уредбе са законском снагом из наведених разлога, утврди да њен члан 9. став 2. није у сагласности са Уставом Републике Српске. У вези са разлозима оспоравања наведене одредбе указује се на садржај одредби чл. 49. и 111. Устава Републике Српске, те истиче да се само законом или уредбом са законском снагом може прописати ко је корисник одређеног права, под којим условима и у каквом поступку ће оно бити остваривано. Стога је, по мишљењу даваоца иницијативе, члан 9. став 2. оспорене уредбе, који прописује да ће Влада Републике Српске својим подзаконским актима прописати ко има право на коришћење средстава за санацију штете, под којим условима и у ком поступку, у супротности са чланом 5. алинеја 4. и чланом 108. Устава Републике Српске, јер се наведена питања искључиво морају уредити законом, а не подзаконским актом. Такође се наводи да је из садржаја предметне уредбе више него јасно да се њоме желе уредити одређени друштвени односи на начин који треба да важи и кад прође тренутно стање пандемије вируса корона, јер члан 2. оспорене уредбе прописује обнову Републике Српске не само од посљедица актуелног вируса корона, већ и од свих будућих посљедица изазваних елементарним непогодама, природним, техничко-технолошким и еколошким катастрофама, епидемијама и другим ванредним приликама које узрокују штету у Републици. Предлаже се да Суд иницијативу прихвати.

У одговору на иницијативу, који је Суду доставила предсједница Републике Српске, оспоравају се наводи иницијативе, те наводи да се члан 81. став 1. Устава не може тумачити одвојено од члана 68. став 3. Устава, којим је одређено да Република Српска уређује и обезбјеђује, између осталог, и мјере из своје надлежности за случај ратног и ванредног стања које прогласе институције Босне и Херцеговине, као и мјере за случај ванредног стања које прогласе институције Републике Српске. С тим у вези се истиче да је Народна скупштина Републике Српске, на сједници од 28. марта 2020. године, на основу члана 70. Устава Републике Српске, донијела Одлуку о проглашењу ванредног стања за територију Републике Српске, те да наводи иницијативе да наведена одлука не може представљати уставно овлашћење предсједнику за доношење оспорене уредбе представљају погрешно и парцијално тумачење Устава. Истиче се да одредбе из члана 81. став 1. Устава, које реферишу на проглашење ратног или ванредног стања од стране институција Босне и Херцеговине, представљају резултат амандманског дјеловања високог представника за Босну и Херцеговину на Устав Републике Српске и да се, с обзиром на то да је ријеч о дјеловању на енглеском језику, може закључити да је ријеч о лингвистичкој непрецизности, те да се кованица "BH Institutions" у овом контексту користи као генерички термин за институције у Босни и Херцеговини, које су Уставом и законом овлашћене да донесу одлуку о проглашењу, у конкретном случају, ванредног стања. Позивање на одредбе члана 81. став 1. Устава при доношењу уредби са законском снагом резултат је искључиво чињенице да се ова врста правног акта помиње само у наведеном члану, али то свакако не одузима право Републике Српске и њених институција из члана 68. став 3. Устава да одговарајућим мјерама уређује питања из своје надлежности и у условима ванредног стања које прогласе институције Републике Српске. Поред тога, у одговору се истиче да су све уредбе са законском снагом, па и предметна, донијете на приједлог Владе Републике Српске, а након прибављеног мишљења предсједника Народне скупштине Републике Српске, који је у вријеме доношења оспорених аката обављао и функцију предсједника Одбора Народне скупштине Републике Српске за уставна питања. У одговору је, такође, наведено да су приликом израде и утврђивања приједлога уредби са законском снагом у оквиру Владе Републике Српске учествовала сва надлежна тијела и службе, у складу са својом улогом и овлашћењима, укључујући и Републички секретаријат за законодавство Републике Српске - у контексту усклађености предметних аката са правним системом и правним поретком Републике Српске, те Министарство за европске интеграције и међународну сарадњу Републике Српске - у контексту давања мишљења о усклађености предметних аката са релевантном легислативом Европске уније и правним инструментима Савјета Европе. Уз то, како се наводи у одговору, предсједник Републике Српске је, након запримања приједлога уредби са законском снагом, организовао консултативне састанке на којима су учествовали предсједник Народне скупштине, предсједник Владе, ресорно надлежни министри и руководиоци релевантних органа управе и управних организација, као и представници релевантних тијела у оквиру Народне скупштине Републике Српске, на којима је додатно, прије доношења сваке, па и предметне уредбе са законском снагом, разматрана потреба хитности њеног доношења, као и рјешења која су њом предвиђена. Надаље, све уредбе са законском снагом, па и предметна, су, према наводима из одговора, достављене Народној скупштини на потврђивање, а Народна скупштина их је потврдила на сједници одржаној 21. маја 2020. године.

У погледу оспоравања уставности одредбе члана 9. став 2. Уредбе са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске, у одговору се наводи да је њена рјешења неопходно посматрати у контексту ситуације која је без преседана и која ниједном законодавцу на овим просторима није била раније позната, као што су још мање познати евентуално трајање и све посљедице епидемиолошке ситуације изазване вирусом корона, односно све будуће мјере које ће бити неопходно донијети како би се превазишли негативни ефекти постојеће ситуације и остварили циљеви предметне уредбе, који подразумијевају обнову Републике Српске усљед штете изазване елементарним непогодама, природним, техничко-технолошким и еколошким катастрофама, епидемијама и другим ванредним приликама које проузрокују штету у Републици. Такође се наводи да се оспореном уредбом, између осталог, уређује појам обнове Републике Српске, санација штете, појам штете, те дефинише појам Јединственог регистра штета у Републици Српској и управљање тим фондом, као и да су оспореном уредбом са законском снагом прописани сви битни еле-

менти, који су у екстремно непредвидивим околностима проузрокованим епидемиолошком ситуацијом у Републици Српској могли бити прописани, а само оно што је из наведених разлога било немогуће предвидјети и на потпуно прецизан начин дефинисати дато је овлашћење Влади да пропише својим актима, на приједлог Управног одбора Фонда солидарности. Предлаже се да Суд иницијативу не прихвати.

Оспорену Уредбу са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 37/20) донијела је предсједница Републике Српске, на основу Амандмана CIX и Амандмана XXXV тачка 2. на члан 81. ст. 1. и 2. Устава Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 21/92, 28/94, 8/96, 13/96, 15/96, 16/96, 21/96, 21/02, 26/02, 30/02, 31/02, 69/02, 31/03, 98/03, 115/05, 117/05 и 48/11), на приједлог Владе Републике Српске, а након мишљења предсједника Народне скупштине Републике Српске.

Оспореним чланом 9. став 2. прописано је да услове, начин, кориснике, поступак, облик и обим коришћења средстава за санацију штете из члана 3. став 2. ове уредбе прописује Влада својим актима, на приједлог Управног одбора Фонда солидарности.

Суд констатује да је Народна скупштина Републике Српске, на основу члана 70. став 1. тачка 2. и члана 81. став 2. Устава Републике Српске и члана 182. и члана 186. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 31/11 и 34/17), донијела одлуку којом је потврдила предметну уредбу са законском снагом ("Службени гласник Републике Српске", број 53/20).

У поступку разматрања предметне иницијативе, а везано за разлоге оспоравања предметне уредбе са законском снагом у погледу испуњености Уставом предвиђених услова за њено доношење, Суд је утврдио да Рјешењем овог суда, број: 29/20, од 23. јуна 2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 61/21), није прихваћена иницијатива за оцјењивање уставности, поред осталих уредби са законском снагом, и Уредбе са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 37/20) јер је Суд оцијенио да су за доношење оспорених уредби са законском снагом, па и предметне, били испуњени сви услови из члана 81. Устава, који је означен као њихов правни основ.

Приликом разматрања предметне иницијативе у дијелу у којем се оспорава члан 9. став 2. предметне уредбе са законском снагом Суд је имао у виду да је Уставом Републике Српске утврђено да се уставно уређење Републике темељи, између осталог, на владавини права те парламентарној демократији и подјели власти (члан 5. алинеје 4. и 7), да Република јамчи минимум социјалне сигурности грађана и обезбјеђује функционисање јавних служби, у складу са законом (члан 61), да Република уређује и обезбјеђује, између осталог, својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине, као и друге односе од интереса за Републику, у складу са Уставом (т. 6. и 18. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава), да се државна власт у Републици организује на начелу подјеле власти, да уставотворну и законодавну власт остварује Народна скупштина, да Републику представља и њено државно јединство изражава предсједник Републике, да извршну власт врши Влада (члан 69. ст. 1. и 2, те Амандман XXXII, којим је замијењен став 3. овог члана), да Влада обезбјеђује спровођење и извршава законе, друге прописе и опште акте, доноси уредбе, одлуке и друга акта за извршавање закона (члан 90. ст. 3. и 4), да закони, статути, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом, док прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом (члан 108).

Такође, Суд је имао у виду да су Уредбом са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 37/20) уређени статус, дјелатност, организација Фонда солидарности за обнову Републике Српске, извори средстава, управљање и располагање намјенским средствима, успостављање Јединственог регистра штета и начин санација штета (члан 1); да је циљ ове уредбе обнова Републике Српске усљед штете изазване елементарним непогодама, природним, техничко-технолошким и еколошким катастрофама, епидемијама и другим ванредним приликама које узрокују штету у Републици (члан 2); да обнова Републике подразумијева санацију штете изазване елементарним непогодама, природним, техничко-технолошким и еколошким катастрофама, епидемијама и другим ванредним приликама које узрокују штету у Републици, а да се штетом у смислу ове уредбе сматрају директна материјална штета на стамбеним објектима, привредним објектима, опреми, механизацији, усјевима и засадима, сточном фонду, саобраћајној инфраструктури, објектима водоснабдијевања и канализације, објектима водозаштите и хидромелиорационим објектима, као и објектима јавних институција, као и директна материјална и друга штета настала као посљедица ограничења усљед проглашења ванредне ситуације и ванредног стања (члан 3); да је Фонд солидарности правни сљедбеник Фонда солидарности за обнову Републике Српске, који је основала Република 2014. године, а да права и одговорности оснивача из става 1. овог члана врши Влада Републике Српске (члан 4. ст. 1. и 2); да је надлежност Фонда солидарности управљање и располагање намјенским средствима за обнову Републике, као и успостављање и вођење Јединственог регистра штета (члан 6. став 1). Чланом 7. ове уредбе прописано је обезбјеђивање средстава за санацију штете из члана 3. став 2. ове уредбе, а чланом 9. да се средства из члана 7. ове уредбе користе за обнову Републике, односно санацију штете из члана 3. став 2. ове уредбе, финансијске и друге помоћи правним лицима, предузетницима и физичким лицима ради превазилажења потешкоћа изазваних случајевима из члана 3. став 1. ове уредбе, те да услове, начин, кориснике, поступак, облик и обим коришћења средстава за санацију штете из члана 3. став 2. ове уредбе прописује Влада својим актима, на приједлог Управног одбора Фонда солидарности (члан 9).

Оцјењујући уставност оспореног члана 9. став 2. предметне уредбе са законском снагом, Суд је утврдио да су, у конкретном случају, одредбама Уредбе са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске уређена сљедећа питања: обнова Републике усљед штете изазване елементарним непогодама, природним, техничко-технолошким и еколошким катастрофама, епидемијама и другим ванредним приликама које узрокују штету у Републици, те појам штете у смислу наведене уредбе (члан 3), статус, дјелатност, организација Фонда солидарности за обнову Републике Српске (чл. 4. и 5), извори средстава и управљање и располагање намјенским средствима Фонда, као и успостављање и вођење Јединственог регистра штета (чл. 6, 7. и 8), намјена средстава (члан 9), надзор над прикупљањем и расподјелом средстава из ове уредбе (члан 11). Из наведеног произлази да оспорена уредба са законском снагом не садржи одредбе којима се уређују услови, начин, корисници и поступак за коришћење средстава за санацију штете из члана 3. став 2. предметне уредбе са законском снагом. По оцјени Суда овлашћење дато Влади у члану 9. став 2. оспорене уредбе са законском снагом да ове елементе уреди својим актом, на приједлог Управног одбора Фонда солидарности, по својој суштини излази изван оквира уставне надлежности извршне власти (Владе) да својим општим актом, ради извршавања закона, ближе уреди питања која су садржана у закону и представља, по оцјени Суда, овлашћење за самостално уређивање наведених питања. С обзиром на наведено, Суд је оцијенио да је доносилац предметне уредбе са законском снагом, нормирајући као у оспореној одредби члана 9. став 2, повриједио уставни принцип подјеле власти из члана 69. Устава Републике Српске, јер је овлашћење Републике из члана 61. Устава, као и овлашћења из т. 6. и 18. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава, пренио на Владу Републике Српске, која за то није надлежна.

Имајући у виду изложено, Суд је оцијенио да је оспореним нормирањем повријеђено начело владавине права, парламентарне демократије и подјеле власти из члана

5. алинеје 4. и 7. Устава Републике Српске, као и начело уставности из члана 108. Устава Републике Српске, на што основано указује иницијатива.

С обзиром на то да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-27/20 Предсједник
14. јула 2021. године Уставног суда,
Бањалука Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, д о н и о ј е

О Д Л У К У

Утврђује се да Посебни колективни уговор о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 21/20), који су закључили Министарство управе и локалне самоуправе и Синдикат локалне самоуправе, управе и јавних служби Републике Српске, није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18).

О б р а з л о ж е њ е

Синдикат управе Републике Српске поднио је Уставном суду Републике Српске приједлог за оцјењивање уставности и законитости Посебног колективног уговора о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 21/20). Предлагач сматра да наведени акт није у сагласности са чланом 108. став 2. Устава Републике Српске и чл. 242. и 255. и чланом 256. став 1. Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18). У приједлогу се наводи да су оспореним актом, који су закључили Синдикат локалне самоуправе, управе и јавних служби и Министарство управе и локалне самоуправе, извршене измјене и допуна Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 20/17), који су закључили Синдикат управе Републике Српске и Министарство управе и локалне самоуправе. Образлажући разлоге оспоравања, предлагач прије свега наводи да су оспорени акт закључила лица која нису уговорне стране у закључивању основног текста Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске из 2017. године, односно да једна од њих није уговорна страна овлашћена за вршење измјена и допуна и с тим у вези указује на члан 38. Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 20/17), којим је прописано да колективни уговор могу споразумно измијенити уговорне стране на начин и у поступку у којем је закључен. Поред тога, предлагач наводи да, прије закључења оспореног акта, није формиран одбор за преговоре, те да није испоштована процедура у погледу регистрације и објављивања колективног уговора. С обзиром на изложено, предлаже да Суд утврди да оспорени акт није у сагласности са Уставом и законом.

Министарство управе и локалне самоуправе Републике Српске доставило је одговор на наводе из приједлога у коме истиче да је са Синдикатом управе Републике Српске закључило Посебни колективни уговор за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 20/17), те да је у вријеме закључивања наведеног уговора овај синдикат био једини репрезентативни синдикат за област управе. У одговору се, такође, наводи да је након закључивања наведеног уговора ступио на снагу Закон о измјенама и допунама Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", број 66/18), који на другачији начин уређује поступак обрачуна плате и који је налагао да се изврши усклађивање подзаконских аката са прописима више правне снаге због чега је било неопходно приступити преговорима за закључење измјена и допуна Посебног колективног уговора из 2017. године. Поред тога, у одговору се наводи да је, у међувремену, статус репрезентативног синдиката за област управе стекао и Синдикат локалне самоуправе, управе и јавних служби Републике Српске, те да је Министарство преговарало и са овим синдикатом, иако исти није био уговорна страна у закључивању основног уговора. С обзиром на то да на страни репрезентативних синдиката није постојала спремност да се формира одбор за преговоре, Министарство је, како се даље наводи, закључило 12. септембра 2018. године Посебни колективни уговор о измјенама и допунама Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске са оба синдиката, у истовјетном тексту, и ови уговори су објављени у "Службеном гласнику Републике Српске", бр. 85/18 и 86/18. На исти начин ово министарство је, према наводима из одговора, поступило и 5. марта 2020. године, те поново, са оба синдиката, у истовјетном тексту, закључило Посебни колективни уговор о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске и оба ова уговора су објављена у "Службеном гласнику Републике Српске", број 21/20.

У одговору који је доставио Синдикат локалне самоуправе, управе и јавних служби Републике Српске наводи се да су Посебни колективни уговор за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 20/17) закључили Синдикат управе Републике Српске и Министарство управе и локалне самоуправе Републике Српске, као и да је у вријеме закључења овог уговора Синдикат управе Републике Српске био у саставу Савеза синдиката Републике Српске као равноправна чланица и једини репрезентативни синдикат за област управе. У међувремену је, како се даље наводи, формиран Синдикат локалне самоуправе, управе и јавних служби Републике Српске коме је Рјешењем Министарства рада и борачко-инвалидске заштите Републике Српске, број: 16-40/2-12-290/18, од 5. септембра 2018. године, утврђена репрезентативност. Имајући у виду наведено, надлежно министарство је, како се даље наводи, преговарало о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе са оба репрезентативна синдиката из ове области, те је након усаглашеног текста измјена и допуна Посебног колективног уговора, са оба репрезентативна синдиката закључило измјене и допуну Посебног колективног уговора, дакле, и оспорени Посебни колективни уговор о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске, који је објављен у "Службеном гласнику Републике Српске", број 21/20. На исти начин је, како се наводи, 12. септембра 2018. године потписан Посебни колективни уговор о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе ("Службени гласник Републике Српске", број 86/18). Осим тога, у одговору се наводи да је оспорени уговор престао да важи истеком рока на који је потписан, дакле 20. марта 2021. године, те да, по њиховом мишљењу, нема потребе да се оцјењује његова уставност и законитост.

Оспорени Посебни колективни уговор о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 21/20) закључили су Министарство управе и локалне самоуправе и Синдикат локалне самоуправе, управе и јавних служби на основу члана 7. став

3. Закона о службеницима и намјештеницима у органима јединице локалне самоуправе ("Службени гласник Републике Српске", број 97/16). Овим актом врше се измјене и допуна одредби Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе ("Службени гласник Републике Српске", бр. 20/17 и 85/18).

У поступку разматрања навода из приједлога Суд је имао, прије свега, у виду да је одредбом члана 108. став 2. Устава, у односу на коју је тражена оцјена уставности, утврђено да прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом.

Поред тога, Суд је имао у виду да је одредбама Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), у односу на које је тражена оцјена законитости, прописано: ако у закључивању колективног уговора учествује више репрезентативних синдиката или репрезентативних удружења послодаваца, односно синдикати или удружења послодаваца који су закључили споразум о удруживању из члана 241. овог закона, образује се одбор за преговоре, чије чланове одређују синдикати, односно удружења послодаваца, сразмјерно броју чланова, а колективни уговор у чијем закључивању учествује одбор закључују лица која овласти тај одбор (члан 242), да се колективни уговори, као и њихове измјене и допуне, региструју код министарства, а садржину и поступак регистрације колективних уговора правилником прописује министар (члан 255), и да се након регистрације код министарства општи и посебни колективни уговори објављују у "Службеном гласнику Републике Српске", а начин објављивања колективних уговора код послодавца утврђује се тим колективним уговором (члан 256).

У другим одредбама Закона о раду, које су, по оцјени Суда, од значаја за оцјену законитости оспореног акта, прописано је: да се овим законом уређују радни односи, права, обавезе и одговорности из радног односа и други односи по основу рада у Републици Српској, ако посебним законима није другачије одређено, те да се права, обавезе и одговорности из радног односа уређују и колективним уговором, а правилником о раду и уговором у раду само када је то овим законом одређено (члан 1. ст. 1. и 4), да се колективним уговором закљученим између синдиката и послодавца у складу са законом уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, начин и поступак њиховог остваривања и међусобни односи учесника колективног уговора (члан 3. став 1), да је колективни уговор, у смислу овог закона, општи колективни уговор, посебни колективни уговор и колективни уговор код послодавца, којим се ближе уређују права по основу рада, обим права и начин и поступак њиховог остваривања, међусобни односи учесника у закључивању колективних уговора и друга питања од значаја за уређивање односа између радника и послодавца који је обавезујући за послодавца и раднике који су код њега запослени, а у чијем је закључивању послодавац непосредно учествовао, или је овластио другог послодавца да то учини у његово име или је накнадно приступио колективном уговору (члан 7. став 1), да се колективним уговором, у складу са законом и другим прописом, уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, поступак измјена и допуна колективног уговора, међусобни односи учесника колективних уговора и друга питања од значаја за уређивање односа између радника и послодавца, те да се колективни уговор закључује у писаном облику (члан 238), да се колективни уговор закључује као општи, посебни и колективни уговор код послодавца (члан 239), да посебни колективни уговор за одређено подручје, област или грану закључују репрезентативно удружење послодаваца и репрезентативни синдикат основан за подручје, област или грану на територији Републике Српске (члан 240. став 1), да је у поступку преговарања ради закључивања колективног уговора код послодавца репрезентативни синдикат дужан да сарађује са синдикатом у који је учлањено најмање 10% запослених код послодавца ради изражавања интереса запослених који су учлањени у тај синдикат (члан 243), да се колективни уговори закључују на период од три године (члан 252. став 1), да важење колективног уговора из члана 252. овог закона може престати споразумом свих учесника или отказом на начин утврђен тим уговором (члан 253. став 1), те да су у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона доносиоци свих подзаконских аката донесених на основу овог закона дужни ускладити њихове одредбе са одредбама чл. 121. и 123. овог закона (члан 271б).

Поред тога, Суд је имао у виду одредбу члана 7. Закона о службеницима и намјештеницима у органима јединице локалне самоуправе ("Службени гласник Републике Српске", број 97/16), којом је прописано да Посебни колективни уговор закључују Министарство управе и локалне самоуправе (у даљем тексту: Министарство) и репрезентативни синдикат, у складу са општим прописима о раду (став 3).

Уз то, Суд је имао у виду Посебни колективни уговор за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 20/17), који су, на основу члана 7. став 3. Закона о службеницима и намјештеницима у органима јединице локалне самоуправе, закључили Министарство управе и локалне самоуправе и Синдикат управе Републике Српске. Овим уговором је, између осталог, чланом 38. став 1, прописано да овај колективни уговор могу споразумно измијенити уговорне стране на начин и у поступку у којем је закључен.

Из наведених законских одредби произлази да се права, обавезе и одговорности из радног односа уређују законом и колективним уговором, те да је колективни уговор, који може бити општи, посебни и колективни уговор код послодавца, писани споразум којим се уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, поступак измјена и допуна колективног уговора, међусобни односи учесника колективних уговора и друга питања од значаја за уређивање односа између радника и послодавца. Такође, из наведених законских одредби произлази да колективни уговор обавезује стране које су га закључиле, те послодавце који су послије закључења колективног уговора накнадно приступили удружењу послодаваца које је потписало колективни уговор, као и да је законодавац дао овлашћење субјектима закључивања колективног уговора да колективним уговором уреде, између осталог, поступак измјена и допуна колективног уговора.

Полазећи од тога да је одредбом члана 38. став 1. Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 20/17) прописано да овај колективни уговор могу споразумно измијенити уговорне стране на начин и у поступку у којем је закључен, Суд је оцијенио да је Посебни колективни уговор о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 21/20), који су закључили Синдикат локалне самоуправе, управе и јавних служби и Министарство управе и локалне самоуправе, закључен супротно одредби члана 38. став 1. Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 20/17). С обзиром на то да је одредбом члана 238. Закона о раду, поред осталог, прописано да се колективним уговором, у складу са законом и другим прописом, уређују поступак измјена и допуна колективног уговора, те међусобни односи учесника колективног уговора, по оцјени Суда, оспорени Посебни колективни уговор о измјенама и допуни Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске, који није у сагласности са Посебним колективним уговором за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 20/17), није у сагласности ни са наведеном одредбом Закона о раду.

С обзиром на то да је оспорени Посебни колективни уговор за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске, који су закључили Синдикат локалне самоуправе, управе и јавних служби и Министарство управе и локалне самоуправе, несагласан са законом, а да према одредби члана 108. став 2. Устава прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом, Суд је оцијенио да оспорени уговор није у сагласности ни с Уставом.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-65/20
14. јула 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, донио је

ОДЛУКУ

Утврђује се да Одлука о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, број: 135-24-10295/20, од 30. јула 2020. године, и Одлука о допуни Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, број: 135-24-12561/20, од 16. септембра 2020. године, нису у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/18).

Образложење

Струковни синдикат медицинских сестара и техничара Републике Српске поднио је Уставном суду Републике Српске приједлог за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, број: 135-24-10295/20, од 30. јула 2020. године, и Одлуке о допуни Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, број: 135-24-12561/20, од 16. септембра 2020. године, које је донио директор овог завода. Међутим, из садржаја приједлога и навода о повреди Устава и закона произлази да су, у суштини, оспорене норме члана 3. став 2. (у Одлуци означено као тачка III подтачка 2), члана 4. став 3 (означено као тачка IV подтачка 3), члана 5. став 5. (означено као тачка V подтачка 5), члана 6. став 5. (означено као тачка VI подтачка 5) и члана 12. (означено као тачка XII) Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, те чл. 2. и 4. (у Одлуци означено као т. II и IV) Одлуке о допуни Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука. У приједлогу се наводи да доносилац оспорених одлука није имао овлашћење за њихово доношење имајући у виду одредбу члана 37. став 2. тачка 2. и став 2. Закона о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/18), којим је прописано да запослени има право на накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла, те да се висина ове накнаде одређује посебним колективним уговором. Поред тога, питање ових накнада је, по мишљењу предлагача, предметним одлукама уређено на другачији начин него што је то прописано релевантним одредбама Закона о раду, Закона о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске и Посебним колективним уговором за запослене у области здравства. Предлагач такође истиче да одредбе о ступању на снагу оспорених одлука нису у сагласности са чланом 109. Устава, те са начелом забране повратног дејства општих аката из члана 110. Устава. Слиједом наведеног, предлаже да Суд, након спроведеног поступка, утврди да оспорене одлуке нису у сагласности са Уставом и законом.

У одговору на иницијативу, који је доставио Завод за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, наводи се да су оспорене одлуке у сагласности са начелима уставности и законитости, да су објављене на прописан начин, те да не доводе до повреде уставног начела забране ретроактивне примјене општих аката. Како би поткријепио своје наводе, доносилац ових одлука указује на одредбе члана 132. став 1. тачка 2) Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), члана 37. став 1. тачка 2) Закона о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/18) и члана 19. став 1. тачка 2) Посебног колективног уговора за запослене у области здравства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 72/16, 111/16 и 19/19). Надаље, истиче да је Правилником о раду Завода за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" прописано да радник Завода има право на накнаду трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла у висини пуне цијене мјесечне карте у јавном саобраћају, утврђене посебном одлуком директора, ако није организован превоз од стране Завода. Такође, Статутом овог завода, број: 102-30-12448/18, од 28. септембра 2018. године, предвиђено је да директор доноси опште акте Завода, осим Статута и општих аката, које доноси Управни одбор. На основу наведеног, доносилац предметних одлука је, како се наводи, био овлашћен да овим општим актима разради законске одредбе које се односе на накнаду трошкова превоза радника код доласка на посао и повратка са посла. У том смислу, у одговору се износе аргументи за оспорено прописивање из тачке III став 2, тачке IV став 3, тачке V став 5, тачке VI став 5. и тачке XII Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, те т. II и IV Одлуке о допуни Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука.

Одлуку о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, број: 135-24-10295/20, од 30. јула 2020. године, донио је директор овог завода на основу члана 132. став 1. тачка 2) Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), члана 37. став 1. тачка 2) Закона о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/18), члана 19. став 1. тачка 2) Посебног колективног уговора за запослене у области здравства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 72/16, 111/16 и 19/19) и члана 29. Статута Завода за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука. Оспореним нормама ове одлуке прописано је: да се запосленим лицима неће издавати појединачна рјешења за накнаду трошкова превоза, осим у изузетним случајевима на захтјев запосленог лица и по одобрењу директора Завода (члан 3. став 2), да запослена лица, која се превозе приватним моторним возилом, чије се мјесто становања налази на удаљености преко 50 км од мјеста рада, остварују право на накнаду трошкова превоза највише до износа који је утврђен цјеновником превозних карата, усвојеним од стране превозника за релацију од 40 до 50 км (члан 4. став 3), ... да се запосленом лицу које се превози јавним превозом, а које није радило цијели обрачунски мјесец због било које врсте одсуства, неће исплатити накнада трошкова превоза за дати обрачунски мјесец (члан 5. став 5), да ће се давање неистинитих података или злоупотреба коришћења права на накнаду трошкова превоза због које би дошло до исплате накнаде у вишем износу од оне која припада запосленом лицу сматрати материјалном штетом, због чега се против запосленог лица може покренути одговарајући поступак за утврђивање одговорности (члан 6. став 5), те да ова одлука ступа на снагу даном доношења, а примјењиваће се од обрачуна накнаде трошкова превоза за јул 2020. године (члан XII).

Одлуку о допуни Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, број: 135-24-12561/20, од 16. септембра 2020. године, донио је директор овог завода на основу члана 132. став 1. тачка 2) Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), члана 37. став 1. тачка 2) Закона о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/18), члана 19. став 1. тачка 2) Посебног колективног уговора за запослене у области здравства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 72/16, 111/16 и 19/19) и члана 29. Статута Завода за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука. Оспореним одредбама ове одлуке прописано је: да се у Одлуци о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, број: 135-24-12561/20, од 16. септембра 2020. године, допуњава тачка IV подтачком 6) (односно члан 4. ставом 6), која гласи: "Изузетно, запослени који у случајевима из тачке IV подтачка 5) (односно члан 4. став 5) имају трошкове доласка и одласка с посла, што се евидентира и пријавом у електронској евиденцији, имају право на накнаду трошкова превоза за дане доласка и одласка са посла, док се за остале дане трошкови превоза умањују сразмјерно броју дана за које запослени није радио, односно није долазио и одлазио с посла." (члан 2), те да ова одлука ступа на снагу даном доношења, а производи правно дејство и примјењује се од дана ступања на снагу Одлуке о накнади трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене у Заводу за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, број: 135-24-12561/20, од 16. септембра 2020. године (члан 4).

У поступку оцјењивања уставности и законитости оспорених одлука Суд је имао у виду одредбе т. 4, 11, 12. и 18. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава, којим је утврђено да Република уређује и обезбјеђује, поред осталог, уставност и законитост, систем јавних служби, радне односе и друге односе од интереса за Републику, у складу са Уставом.

Сагласно наведеним уставним овлашћењима, Законом о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), уређени су радни односи, права, обавезе и одговорности из радног односа и други односи по основу рада у Републици Српској, ако посебним законом није другачије одређено. Одредбама овог закона које су релевантне у конкретном случају прописано је: да радник има право на плату, накнаду плате и друга примања у складу са законом, општим актом и уговором о раду (члан 12. став 1. тачка 1), те да послодавац раднику исплаћује накнаду трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла уколико превоз није организован од стране послодавца, а висина и начин остваривања овог примања уређује се колективним уговором (члан 132. став 1. тачка 2) и став 2).

На основу истих уставних овлашћења, Законом о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/18) уређен је начин утврђивања плата запослених лица у јавним установама здравства у Републици Српској. Овим законом је, поред осталог, прописано: да се плата запослених састоји од основне плате, увећања плате и накнада прописаних овим законом (члан 3. став 1), да запослени имају право на накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла (члан 37. став 1. тачка 2), те да се висина накнаде из става 1. овог члана одређује посебним колективним уговором (члан 37. став 2).

Сходно овлашћењима из Закона о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске, који је lex specialis у овој области, Посебним колективним уговором за запослене у области здравства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 72/16, 111/16 и 19/19) разрађена су одређена питања, права и обавезе из рада и по основу рада, те тако, између осталог, и питање накнаде запосленим лицима трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла, на начин да је ова накнада одређена у висини пуне мјесечне карте у јавном саобраћају, ако није организован превоз од стране послодавца.

Имајући у виду наведено, а с обзиром на карактер садржаја оспорених аката, тј. чињеницу да није ријеч о актима техничке природе, Суд је оцијенио да је доносилац предметних одлука приликом оспореног прописивања изашао из оквира својих законских овлашћења јер релевантне норме Закона о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске не дају могућност директору јавне здравствене установе да уређује питање предметне накнаде. Наиме, овим законом је децидирано прописано која овлашћења има директор јавне здравствене установе приликом доношења општих аката, односно која питања може да уређује (члан 9. став 2, члан 25, чл. 29. и 30). Међу овим овлашћењима није предвиђено регулисање ниједне накнаде, па тако ни накнаде запосленима трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла. Законодавац је одредбом члана 37. став 1. тачка 2) овог закона предвидио право запослених на ову накнаду, те је ставом 2. истог члана прописао да се висина накнаде одређује Посебним колективним уговором. Сходно овом законском овлашћењу, чланом 19. тачка 2) Посебног колективног уговора за запослене у области здравства прописан је начин реализације права запослених на накнаду превоза, односно начин утврђивања висине ове накнаде. Чињеница да је ова норма евентуално недоречена или да није довољно разрађена не даје могућност директору јавне здравствене установе да уређује ово питање.

С обзиром на утврђено непостојање овлашћења за доношење предметних одлука, ове одлуке су, по оцјени Суда, у цјелини незаконите, односно супротне начелу законитости из члана 108. Устава.

Надаље, доносилац оспорених одлука се, по оцјени Суда, неосновано позива на члан 83. Правилника о раду Завода за физикалну медицину и рехабилитацију "Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, којим је Управни одбор овог завода, као доносилац Правилника, дао овлашћење директору Завода да својом одлуком утврди накнаду трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла. Суд, наиме, сматра да питање овлашћења за уређивање накнада које произлазе из радног односа представља законску материју, тако да Управни одбор овог завода није надлежан да подзаконским актом прописује субјекте који могу регулисати предметну накнаду.

С обзиром на овакав став у погледу овлашћења за доношење оспорених одлука, Суд, као беспредметне, није разматрао остале наводе приједлога о неуставности и незаконитости појединих одредби ових аката.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-76/20 Предсједник
14. јула 2021. године Уставног суда,
Бањалука Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка г) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности Уредбе са законском снагом о забрани изазивања панике и нереда за вријеме ванредног стања ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у судским поступцима за вријеме ванредног стања за територију Републике Српске ("Службени гласник Републике Срп-

ске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о пореским мјерама за ублажавање економских посљедица насталих усљед болести COVID-19 изазване вирусом Sars-Cov-2 ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у управним поступцима и другим поступцима уређеним посебним материјалним прописима ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о основном васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјени и допунама Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20) и Уредбе са законском снагом о ослобађању плаћања накнада за приређивање игара на срећу ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20).

Образложење

Дарио Сандић из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности Уредбе са законском снагом о забрани изазивања панике и нереда за вријеме ванредног стања ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у судским поступцима за вријеме ванредног стања за територију Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о пореским мјерама за ублажавање економских посљедица насталих усљед болести COVID-19 изазване вирусом Sars-CoV-2 ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у управним поступцима и другим поступцима уређеним посебним материјалним прописима ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о основном васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјени и допунама Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20) и Уредбе са законском снагом о ослобађању плаћања накнада за приређивање игара на срећу ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20). Давалац иницијативе цитира одредбу члана 81. став 1. Устава из које, како наводи, јасно и недвосмислено произлази да је потребно да буду кумулативно испуњена три услова да би предсједник Републике могао да доноси уредбе са законском снагом, и то: да је ванредно стање прогласила институција Босне и Херцеговине, да се Народна скупштина Републике Српске не може састати и да саслуша мишљење предсједника Народне скупштине, те закључује да приликом доношења оспорених уредби са законском снагом нису биле испуњене двије кумулативне претпоставке, односно да ванредно стање није прогласила било која институција Босне и Херцеговине и да ничим није било утврђено да се Народна скупштина не може састати. Имајући у виду наведено, предлаже да Уставни суд утврди да оспорене уредбе са законском снагом нису у сагласности са чл. 108, 115. и 120. Устава.

Оспорене уредбе са законском снагом, које су таксативно наведене у изреци ове одлуке, донијела је предсједница Републике Српске, позивајући се на Амандман CIX и Амандман XXXV тачка 2. на члан 81. ст. 1. и 2. Устава Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 21/92, 28/94, 8/96, 13/96, 15/96, 16/96, 21/96, 21/02, 26/02, 30/02, 31/02, 69/02, 31/03, 98/03, 115/05, 117/05 и 48/11), на приједлог Владе Републике Српске и након прибављеног мишљења предсједника Народне скупштине Републике Српске.

Рјешењем број: У-29/20, од 23. јуна 2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 61//21), Уставни суд Републике Српске није прихватио иницијативу за оцјењивање уставности, поред осталих, Уредбе са законском снагом о забрани изазивања панике и нереда за вријеме ванредног стања ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у судским поступцима за вријеме ванредног стања за територију Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о пореским мјерама за ублажавање економских посљедица насталих усљед болести COVID-19 изазване вирусом Sars-CoV-2 ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у управним поступцима и другим поступцима уређеним посебним материјалним прописима ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о основном васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјени и допунама Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20) и Уредбе са законском снагом о ослобађању плаћања накнада за приређивање игара на срећу ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20) јер је утврдио да оспорени акти нису у несагласности са чланом 81. Устава, који је означен као њихов правни основ.

Имајући у виду наведено, Суд, на основу члана 37. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), није прихватио иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности уредби са законском снагом које су таксативно наведене у изреци овог рјешења јер је већ одлучивао о истој ствари.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-26/20 Предсједник
14. јула 2021. године Уставног суда,
Бањалука Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка г) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности Уредбе са законском снагом о забрани изазивања панике и нереда за вријеме ванредног стања ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у судским поступцима за вријеме ванредног стања за територију Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о пореским мјерама за ублажавање економских посљедица насталих усљед болести COVID-19 изазване вирусом Sars-CoV-2 ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у управним поступцима и другим поступцима уређеним посебним материјалним прописима ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о основном васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјени и допунама Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о ослобађању плаћања накнада за приређивање игара на срећу ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 37/20), Уредбе са законском снагом о престанку важења Уредбе са законском снагом о забрани изазивања панике и нереда за вријеме ванредног стања ("Службени гласник Републике Српске", број 38/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 40/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о заштити становништва од заразних болести ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о социјалној заштити ("Службе-

ни гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о прихватању задужења Републике Српске према Свјетској банци - Међународној банци за обнову и развој за финансирање "Хитног пројекта COVID-19 за БиХ" (П173809) ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о посебном поступку експропријације ради изградње Ауто-пута Коридор Vc кроз Републику Српску и изградње дионице Ауто-пута "9. јануар" Бања Лука - Добој ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о посебном поступку експропријације ради изградње ауто-пута и гасовода дионице Вукосавље-Брчко и Брчко-Рача ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", број 44/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о Гарантном фонду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 44/20), Уредбе са законском снагом о Компензационом фонду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 46/20) и Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Уредбе са законском снагом о пореским мјерама за ублажавање економских посљедица насталих усљед болести COVID-19 изазване вирусом Sars-CoV-2 ("Службени гласник Републике Српске", број 46/20).

Образложење

Драшко Станивуковић и Игор Црнадак из Бање Луке дали су Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности Уредбе са законском снагом о забрани изазивања панике и нереда за вријеме ванредног стања ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у судским поступцима за вријеме ванредног стања за територију Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 32/20), Уредбе са законском снагом о пореским мјерама за ублажавање економских посљедица насталих усљед болести COVID-19 изазване вирусом Sars-CoV-2 ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у управним поступцима и другим поступцима уређеним посебним материјалним прописима ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о основном васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о измјени и допунама Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о ослобађању плаћања накнада за приређивање игара на срећу ("Службени гласник Републике Српске", број 35/20), Уредбе са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 37/20), Уредбе са законском снагом о престанку важења Уредбе са законском снагом о забрани изазивања панике и нереда за вријеме ванредног стања ("Службени гласник Републике Српске", број 38/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 40/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о заштити становништва од заразних болести ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о социјалној заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о прихватању задужења Републике Српске према Свјетској банци - Међународној банци за обнову и развој за финансирање "Хитног пројекта COVID-19 за БиХ" (П173809) ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Закона о посебном поступку експропријације ради изградње Ауто-пута Коридор Vc кроз Републику Српску и изградње дионице Ауто-пута "9. јануар" Бања Лука – Добој ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о посебном поступку експропријације ради изградње ауто-пута и гасовода дионице Вукосавље-Брчко и Брчко-Рача ("Службени гласник Републике Српске", број 42/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", број 44/20), Уредбе са законском снагом о допунама Закона о Гарантном фонду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 44/20), Уредбе са законском снагом о Компензационом фонду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 46/20) и Уредбе са законском снагом о измјенама и допунама Уредбе са законском снагом о пореским мјерама за ублажавање економских посљедица насталих усљед болести COVID-19 изазване вирусом Sars-CoV-2 ("Службени гласник Републике Српске", број 46/20) јер су, како наводе, донесене противно одредби члана 81. став 1. Устава Републике Српске. Образлажући наведено, даваоци иницијативе наводе да институције Босне и Херцеговине нису прогласиле ванредно стање, а нити су постојале околности које су онемогућавале Народну скупштину Републике Српске да се састаје, односно да се Народна скупштина није састајала на основу своје одлуке, али да то не даје основ за преношење законодавне власти на предсједника Републике Српске. С обзиром на изложено, предлажу да Суд утврди да оспорене уредбе са законском снагом нису у сагласности са Уставом.

У одговору на иницијативу, који је доставила предсједница Републике Српске, оспорени су наводи давалаца иницијативе као неосновани те је, прије свега, указано на члан 68. став 3. Устава, којим је утврђено да Република Српска уређује и обезбјеђује, између осталог, мјере из своје надлежности за случај ратног стања и ванредног стања које проглашавају институције БиХ, као и мјере за случај ванредног стања које проглашавају институције Републике Српске, али и на то да је члан 81. став 1. Устава резултат амандманског дјеловања високог представника за Босну и Херцеговину на Устав Републике Српске и да се, с обзиром на то да је ријеч о дјеловању на енглеском језику, може закључити да је ријеч о лингвистичкој непрецизности, те да се кованица "BH Institutions" у овом контексту користи као генерички термин за институције у Босни и Херцеговини које су Уставом и законом овлашћене да донесу одлуку о проглашењу, у конкретном случају, ванредног стања. Имајући у виду наведено, у одговору се тврди да се одредбе члана 81. став 1. не могу посматрати одвојено од члана 68. став 3. Устава, као и да је позивање на одредбе члана 81. став 1. Устава при доношењу уредби са законском снагом резултат искључиво чињенице да се ова врста правног акта помиње само у наведеном члану, али да то свакако не одузима право Републике Српске и њених институција из члана 68. став 3. Устава да, одговарајућим мјерама, уређује питања из своје надлежности и у условима ванредног стања које проглашавају институције Републике Српске те да, у том контексту, уредбе са законском снагом представљају једну од врста мјера којим институције Републике Српске дјелују у условима ванредног стања. Поред тога, у одговору се истиче да су све оспорене уредбе са законском снагом донијете на приједлог Владе Републике Српске, а након прибављеног мишљења предсједника Народне скупштине, који је у вријеме доношења оспорених аката обављао и функцију предсједника Одбора Народне скупштине Републике Српске за уставна питања. У одговору је, такође, наведено да су приликом израде и утврђивања приједлога уредби са законском снагом у оквиру Владе Републике Српске учествовала сва надлежна тијела и службе, у складу са својом улогом и овлашћењима, укључујући и Републички секретаријат за законодавство Републике Српске - у контексту усклађености предметних аката са правним системом и правним поретком Републике Српске, те Министарство за европске интеграције и међународну сарадњу Републике Српске - у контексту давања мишљења о усклађености предметних аката са релевантном легислативом Европске уније и правним инструментима Савјета Европе. Уз то, како се наводи у одговору, предсједник Републике Српске је, након запримања приједлога уредби са законском снагом, организовао консултативне састанке на којима су учествовали предсједник Народне скупштине, предсједник Владе, ресорно надлежни министри и руководиоци релевантних органа управе и управних организација, као и представници релевантних тијела у оквиру Народне скупштине Републике Српске, на којима је додатно, прије доношења уредби са законском

снагом, разматрана потреба хитности доношења, али и материјална рјешења која су њима предвиђена. Надаље, све уредбе са законском снагом су, према наводима из одговора, достављене Народној скупштини на потврђивање, те су исте и потврђене на сједници Народне скупштине од 21. маја 2020. године. У вези са наводима давалаца иницијативе који се односе на питање могућности или немогућности Народне скупштине да се састане у периоду трајања ванредног стања проглашеног за територију Републике Српске, у одговору се износи мишљење да то представља фактичко, а не правно питање, које по својој природи може бити предмет процјене и одлуке искључиво руководства Народне скупштине у датим околностима, те да Уставни суд не може да процјењује организационе могућности и капацитете Народне скупштине у овом контексту. Поред тога, оспорени су и остали наводи из иницијативе, те је предложено да Суд иницијативу не прихвати.

Оспорене уредбе са законском снагом, које су таксативно наведене у изреци овог рјешења, донијела је предсједница Републике Српске, с позивом на Амандман CIX и Амандман XXXV тачка 2. на члан 81. ст. 1. и 2. Устава Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 21/92, 28/94, 8/96, 13/96, 15/96, 16/96, 21/96, 21/02, 26/02, 30/02, 31/02, 69/02, 31/03, 98/03, 115/05, 117/05 и 48/11), на приједлог Владе Републике Српске и након прибављеног мишљења предсједника Народне скупштине Републике Српске.

Рјешењем број: У-29/20, од 23. јуна 2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 61/21), Уставни суд Републике Српске није прихватио иницијативу за оцјењивање уставности оспорених уредби са законском снагом, које су таксативно наведене у изреци овог рјешења, јер је утврдио да су оспорене уредбе са законском снагом донесене сагласно Уставу.

Имајући у виду наведено, Суд, на основу члана 37. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), није прихватио иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности оспорених уредби са законском снагом, које су таксативно наведене у изреци овог рјешења, јер је већ одлучивао о истој ствари.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-33/20 Предсједник
14. јула 2021. године Уставног суда,
Бањалука Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка в) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости члана 18. став 9. и члана 19. став 2. Правилника о начину оснивања и одржавања катастра непокретности Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/14, 25/14 и 31/15).

О б р а з л о ж е њ е

Татјана Видовић из Власенице дала је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Правилника о начину оснивања и одржавања катастра непокретности Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/14, 25/14 и 31/15). У иницијативи се у суштини описује појединачан случај примјене члана 18. став 9, члана 19. став 2. и члана 48. став 4. наведеног општег акта у поступку излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретности и предлаже да Суд утврди неуставност и незаконитост одредби Правилника о начину оснивања и одржавања катастра непокретности Републике Српске.

С обзиром на то да је иницијатива непотпуна и да не садржи податке неопходне за вођење поступка пред Судом, од даваоца иницијативе је тражено да у смислу чл. 33. и 39. Закона о Уставном суду Републике Српске прецизира одредбе наведеног правилника које оспорава, као и одредбе Устава и закона у односу на које тражи оцјену уставности и законитости, те да наведе уставноправне разлоге на којима заснива своју иницијативу, уз упозорење да, уколико не поступи у складу са наложеним, иницијатива неће бити прихваћена.

Поступајући по налогу Суда, давалац иницијативе је Суду доставио поднесак у којем је навео да оспорава члан 18. став 9. и члан 19. став 2. Правилника о начину оснивања и одржавања катастра непокретности Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/14, 25/14 и 31/15) без навођења одредби Устава и закона у односу на које оспорава наведене одредбе оспореног правилника и без навођења уставноправних разлога на којима темељи своју иницијативу.

Како давалац иницијативе у остављеном року није поступио по налогу Суда, односно није отклонио недостатке који онемогућавају поступање по иницијативи, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка в) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да не прихвати дату иницијативу.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-64/20 Предсједник
14. јула 2021. године Уставног суда,
Бањалука Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка г) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Закључка о ограничењу окупљања у вјерским објектима, број: 05-2/20, од 21. марта 2020. године, Закључка о формирању Тима за праћење спровођења мјера Републичког штаба за ванредне ситуације, број: 05-3/20, од 21. марта 2020. године, Закључка број: 04-3/20, од 20. марта 2020. године, и Закључка о ограничењу и забрани кретања лица на територији Републике Српске, број: 16-3/20, од 6. априла 2020. године, које је донио Републички штаб за ванредне ситуације.

О б р а з л о ж е њ е

Милош Кошпић из Бање Луке дао је иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Закључка о ограничењу окупљања у вјерским објектима, број: 05-2/20, од 21. марта 2020. године, Закључка о формирању Тима за праћење спровођења мјера Републичког штаба за ванредне ситуације, број: 05-3/20, од 21. марта 2020. године, Закључка број: 04-3/20, од 20. марта 2020. године, и Закључка о ограничењу и забрани кретања лица на територији Републике Српске, број: 16-3/20, од 6. априла 2020. године, које је донио Републички штаб за ванредне ситуације. Из иницијативе, која је на захтјев Суда допуњена, произлази да оспорени акти нису у сагласности са чл. 80. и 109. Устава Републике Српске и Законом о објављивању закона

и других прописа Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 67/05 и 110/08).

У поступку разматрања предметне иницијативе Суд је утврдио да је Одлуком овог суда, број: У-25/20, од 29. априла 2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 45/21), утврђено да Закључак о ограничењу и забрани кретања на територији Републике Српске, број: 16-3/20, од 6. априла 2020. године, који је донио Републички штаб за ванредне ситуације, у вријеме важења није био у сагласности с Уставом Републике Српске, Законом о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/12 и 46/17) и Законом о заштити становништва од заразних болести ("Службени гласник Републике Српске", број 90/17).

Такође, Суд је у поступку разматрања предметне иницијативе утврдио да Одлуком овог суда, број: У-40/20, од 29. априла 2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 45/21), због ненадлежности, није прихваћена иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Закључка о ограничењу окупљања у вјерским објектима, број: 05-2/20, од 21. марта 2020. године, Закључка о формирању Тима за праћење спровођења мјера Републичког штаба за ванредне ситуације, број: 05-3/20, од 21. марта 2020. године, и Закључка број: 04-3/20, од 20. марта 2020. године, које је донио Републички штаб за ванредне ситуације.

Имајући у виду наведено, Суд, на основу члана 37. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), није прихватио иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Закључка о ограничењу окупљања у вјерским објектима, број: 05-2/20, од 21. марта 2020. године, Закључка о формирању Тима за праћење спровођења мјера Републичког штаба за ванредне ситуације, број: 05-3/20, од 21. марта 2020. године, Закључка број: 04-3/20, од 20. марта 2020. године, и Закључка о ограничењу и забрани кретања лица на територији Републике Српске, број: 16-3/20, од 6. априла 2020. године, које је донио Републички штаб за ванредне ситуације, јер је већ одлучивао о истој ствари.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-69/20	Предсједник
14. јула 2021. године	Уставног суда,
Бањалука	Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 61. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за оцјењивање уставности члана 115. став 3. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/20).

О б р а з л о ж е њ е

Стефан Мачкић из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 115. став 3. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/20). У иницијативи се наводи да оспорена одредба овог пословника није у сагласности са чланом 5. алинеје 1, 4, 6. и 7, чл. 10, 16, 25. и 33, чланом 45. став 2, чланом 48. ст. 1. и 2, чл. 76, 78. и 111. и чланом 115. став 1. т. 1. и 2. Устава Републике Српске, али се не износи образложење у чему се огледа повреда свих наведених уставних норми. Давалац иницијативе, наиме, сматра да предметна одредба Пословника омогућава да предсједник Народне скупштине Републике Српске и Колегијум Народне скупштине Републике Српске произвољно, без уставних овлашћења, одређују дневни ред сједница и тако ограничавају уставна права народних посланика да предлажу поједине тачке дневног реда и расправљају о њима. Тиме се, како се даље наводи, ствара могућност злоупотребе, која се огледа у спречавању уврштавања одређених приједлога на дневни ред због наводне несагласности њихове припреме са Уставом, законом и Пословником. Оспорена норма је, по мишљењу даваоца иницијативе, нејасна и непрецизна јер није прописано шта подразумијева сагласност припреме приједлога аката са Уставом, законом и овим пословником, односно који су то критеријуми, нити је јасно који субјекти утврђују ту сагласност. Тиме се, како се даље наводи, залази у надлежност Уставног суда Републике Српске, који је, према члану 115. Устава, једини орган овлашћен да оцјењује уставност и законитост општих аката. Давалац иницијативе сматра да су оваквим прописивањем нарушена уставна начела владавине права, вишестраначког система, парламентарне демократије и подјеле власти. Поред тога, у иницијативи се износи став да оспорена норма овог пословника доводи до повреде члана 10. Устава јер узрокује неравноправност и неједнакост пред законом посланика политичке мањине у Републици Српској, који у пракси не могу остварити уставно право да предлажу одређене акте, заговарају поједине ставове у скупштинској расправи и гласају о томе. Тиме су, како се истиче, истовремено нарушена и права ових народних посланика на слободу опредјељења и увјерења и јавног изражавања мишљења, те су онемогућени у обављању јавних послова и савјесном и одговорном вршењу повјерене јавне функције.

У одговору на иницијативу, који је доставила Народна скупштина Републике Српске, наводи се да је иницијатива у цијелости неоснована, те да садржи погрешно и произвољно тумачење релевантних уставних одредби на које се позива давалац иницијативе, као и положаја и надлежности Народне скупштине Републике Српске. Доносилац оспореног пословника сматра да су у свим фазама усвајања приједлога дневног реда загарантована Уставом утврђена права свих народних посланика, како је то дефинисано чл. 34, 35, 103, 104, 126. и 127. овог пословника. Такође, истиче да је одредба члана 76. Устава, која се односи на предлагање аката и њихово уврштавање на дневни ред у Народној скупштини, директно примијењена у члану 185. Пословника, што указује на то да давалац иницијативе селективно и произвољно тумачи одредбе Пословника и Устава. Како се у одговору даље наводи, оспорена одредба Пословника обезбјеђује претходну заштиту уставности у правном поретку, а не оцјену уставности из искључиве надлежности Уставног суда Републике Српске, како то погрешно тумачи давалац иницијативе. Овом нормом је, по мишљењу Народне скупштине, непосредно загарантована заштита одредби Устава на које се позива давалац иницијативе. Надаље, у одговору се наводи да предметном одредбом није онемогућено право народним посланицима да предлажу законе и друге акте јер је чл. 126, 127, 128, 129. и 130. Пословника уређено питање усвајања усаглашеног дневног реда, о којем гласају сви народни посланици, те је утврђено право предлагања и подношења приговора сваког народног посланика. Коначно, у вези са наводима иницијативе о привилегованом положају политичке већине у Народној скупштини, указује се на одредбу члана 75. Устава, према којој Народна скупштина одлучује већином гласова народних посланика ако Уставом није предвиђена посебна већина, те се истиче да је већински принцип одлучивања, као један од основних демократских принципа, кохерентан са начелом подјеле власти из члана 69. Устава. Ови наводи иницијативе, како се истиче, могу само бити предмет стручне расправе у вези са одређењем политичких принципа и политичког уређења у Републици, а нису релевантни у поступку оцјене уставности општег акта.

Пословник Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/20) до-

нијела је Народна скупштина Републике Српске на основу члана 78. Устава Републике Српске. Оспореним чланом 115. став 3. овог акта прописано је да се у приједлог дневног реда сједнице Народне скупштине могу уврстити само они приједлози аката који су припремљени у складу са Уставом, законом и овим пословником.

У поступку оцјењивања уставности оспорене норме Пословника Народне скупштине Републике Српске Суд је имао у виду релевантне одредбе Устава Републике Српске, којим је утврђено: да Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте (члан 70. став 1. тачка 2), да Народна скупштина уређује свој рад и организацију и начин остваривања права и дужности посланика (члан 78), да Народна скупштина одлучује већином гласова свих народних посланика ако Уставом није предвиђена посебна већина (Амандман XXXVII, којим је замијењен члан 75. Устава), да право предлагања закона, других прописа и општих аката имају предсједник Републике, Влада, сваки народни посланик или најмање 3000 бирача (Амандман XXXVIII, којим је замијењен члан 76. Устава).

Сагласно наведеним уставним одредбама, Народна скупштина Републике Српске је, по оцјени Суда, била овлашћена да донесе оспорени пословник, којим су уређени унутрашња организација и начин рада Народне скупштине, права и дужности народних посланика и свих других учесника, односи сарадње са највишим органима Републике Српске и Босне и Херцеговине, као и друга питања од значаја за рад и остваривање надлежности Народне скупштине. Тако је овим пословником, поред осталог, прописано: да предсједник Народне скупштине предлаже дневни ред сједнице Народне скупштине (члан 23. став 1. алинеја 4), да је Колегијум Народне скупштине посебно тијело Народне скупштине које сазива предсједник Народне скупштине, а има координирајућу, консултативну и оперативну функцију у раду Народне скупштине, те да су чланови овог колегијума предсједник и потпредсједници Народне скупштине и предсједници клубова посланика (члан 34. ст. 1. и 2), да Колегијум Народне скупштине утврђује усаглашен приједлог дневног реда, датум и вријеме засједања Народне скупштине (члан 35. став 1. алинеја 1), да народни посланик има право и дужност да, у оквиру надлежности Народне скупштине, покреће иницијативу, даје приједлоге и поставља посланичка питања (члан 106. став 1), да приједлог дневног реда сједнице Народне скупштине припрема предсједник Народне скупштине, те да се о припремљеном приједлогу дневног реда изјашњава и утврђује га Колегијум Народне скупштине (члан 115. ст. 1. и 2), да дневни ред сједнице утврђује Народна скупштина на основу усаглашеног приједлога дневног реда, који је предложио Колегијум Народне скупштине (члан 126. став 1), да народни посланици или други овлашћени предлагачи закона и одлука могу поднијети приговор у писаном облику на предложени дневни ред најкасније 24 часа прије заказивања сједнице Народне скупштине, те да о приговору одлучује Колегијум Народне скупштине при утврђивању усаглашеног дневног реда (члан 126. став 2), да уколико нико од народних посланика или других овлашћених предлагача закона не поднесе приговор у складу са ставом 2. члана 126. овог пословника, предложени дневни ред се сматра усаглашеним (члан 126. став 3), те да Народна скупштина утврђује дневни ред сједнице на основу усаглашеног приједлога дневног реда гласањем без претреса (члан 127. став 1). Уређујући питање припреме и сазивања сједнице Народне скупштине, оспореном одредбом члана 115. став 3. Пословника прописано је под којим условом приједлог акта може бити уврштен на дневни ред ове сједнице.

Имајући у виду наведено, Суд је оцијенио да прописивањем из оспорене норме овог пословника није дошло до повреде уставних одредаба на које се указује у иницијативи. Наиме, у складу са својим овлашћењима из члана 78. Устава, Народна скупштина је Пословником уредила, између осталог, питања која се односе на припрему и сазивање сједница, те у вези с тим и субјекте и поступак за утврђивање дневног реда. На основу истог уставног овлашћења Народна скупштина је прописала да се на дневни ред могу уврстити само приједлози аката који су припремљени у складу са Уставом, законом и Пословником. Постављањем оваквог услова се, по оцјени Суда, не задире у право народних посланика да предлажу поједине тачке дневног реда и расправљају о њима, како то погрешно тумачи давалац иницијативе. У вези са наведеним, Суд сматра да, прије свега, треба указати на одредбу члана 34. став 2. Пословника, према којој су чланови Колегијума Народне скупштине предсједник и потпредсједници Народне скупштине и предсједници клубова посланика, те да, према члану 126. став 1. овог акта, дневни ред сједнице утврђује Народна скупштина на основу усаглашеног приједлога дневног реда који је предложио Колегијум Народне скупштине. Поред тога, чланом 106. став 1. и чланом 185. Пословника је прописано да народни посланик има право и дужност да, у оквиру надлежности Народне скупштине, покреће иницијативу и даје приједлоге, односно да има право предлагања закона, других прописа и општих аката. Дакле, како из наведеног произлази, у поступку утврђивања дневног реда сједница су обухваћени сви релевантни субјекти који представљају народне посланике који учествују у одлучивању у овом законодавном тијелу, тако да народни посланици нису онемогућени да упуте иницијативу за стављање на дневни ред појединих тачака дневног реда, те касније расправљају о њима. Истовремено, оспорени пословник, по оцјени овог суда, свим народним посланицима обезбјеђује Уставом утврђено право да предлажу законе, друге прописе и опште акте.

Надаље, Суд је оцијенио неоснованим наводе даваоца иницијативе да се оспореним прописивањем задире у надлежност Уставног суда Републике Српске утврђену чланом 115. Устава. Наиме, претходна провјера сагласности припреме аката који се предлажу за сједницу са Уставом, законом и предметним пословником, коју врше стручни органи Народне скупштине, се, по оцјени Суда, не може довести у везу са оцјењивањем уставности и законитости општих аката усвојених од стране Народне скупштине.

Поред тога, Суд је оцијенио неутемељеним и наводе иницијативе о повреди члана 10. Устава, у смислу неравноправности и неједнакости политичке мањине у Народној скупштини, која се огледа у њиховој немогућности да предлажу одређене прописе и акте и заговарају своје ставове. Оспорена норма, наиме, уређује питање које се односи на квалитет аката који се предлажу на дневни ред сједница, што, без дилеме, не утиче на право сваког народног посланика, без обзира на политичку припадност, да сходно члану 185. овог пословника и Амандману XXXVIII, којим је замијењен члан 76. Устава, реализује своје право да предложи законе, друге прописе и опште акте.

С обзиром на то да овај суд, према члану 115. Устава, није надлежан да оцјењује примјену општих аката, Суд није разматрао наводе иницијативе о могућности злоупотребе приликом примјене у пракси оспорене одредбе предметног пословника.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-72/20
14. јула 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка а) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости тачке 3. подтачка 3.2.2. Општих услова пословања "Блицнет" д.о.о. Бања Лука, бр. 5575/14, 9287/15, 383/16, 1979/16 и 1-3472/20, које је донио директор "Блицнет" д.о.о. Бања Лука.

О б р а з л о ж е њ е

Сергеј Вујасиновић из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости, у суштини, тачке 3. подтачка 3.2.2. Општих услова пословања "Блицнет" д.о.о. Бања Лука, којом је прописано да ако је уговорен минимални период трајања уговора, а претплатник тражи раскид уговора прије истека минималног периода његовог трајања, исти се може одобрити уз обавезу претплатника да, поред евентуалних заосталих дуговања, једнократно уплати и укупан износ свих претплата за сваки преостали мјесец до истека уговореног минималног периода, према важећој цијени мјесечне претплате за постојећу уговорену врсту услуге /уговорна казна - пенали/. Обавеза уплате уговорне казне постоји и у случају раскида уговора од стране "Блицнета" након потпуне суспензије услуге због непридржавања уговорних обавеза. Овакво прописивање је, како се наводи, у супротности са чл. 11, 12, 13, 14, 15, 142, 143, 270. и 294. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 29/78 и 39/85, "Службени гласник Републике Српске", бр. 17/93, 3/96, 37/01 – и др. закон, 39/03 и 74/04), те чланом 108. Устава. Истиче да је, сагласно чл. 270. и 276. овог закона, за постојање обезбјеђења под називом уговорна казна потребно да се ради о неновчаном потраживању, као и да је то обезбјеђење одређено законским прописом, док наведени закон уређује искључиво предмет судских пенала. Позивајући се на одредбе чл. 142. и 143. Закона о облигационим односима, давалац иницијативе истиче да ниједна одредба оспореног општег акта не смије бити неправична или претјерано строга према другој уговорној страни, односно да није оправдано на њу превалити несразмјеран терет у случају раскида уговора. С обзиром на изложено, предлаже се да Суд утврди да оспорени акт није у сагласности са Уставом и Законом о облигационим односима.

У одговору који је Суду доставио "Блицнет" д.о.о. истиче се да су оспорени Општи услови пословања донесени сагласно Закону о комуникацијама ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 31/03, 75/06, 32/10 и 98/12), те одређеном броју подзаконских аката који регулишу релевантну материју. Истиче се да наводи даваоца иницијативе нису основани, да је прописана уговорна казна предвиђена за неновчане обавезе корисника, да корисник сам одлучује хоће ли закључити уговор на одређени минимални период важења и преузети обавезу коришћења у одређеном периоду, да Закон о облигационим односима предвиђа могућност уговарања уговорне казне уз испуњење одређених услова који су у предметном случају испуњени.

Опште услове пословања "Блицнет" д.о.о. Бања Лука донио је, без назначавања датума, директор "Блицнет" д.о.о. Бања Лука на основу члана 20. Закона о комуникацијама Босне и Херцеговине, а у складу са Дозволом за обављање дјелатности оператера јавних електронских комуникационих мрежа, Дозволом за обављање дјелатности даваоца фиксних јавних телефонских услуга, Дозволом за обављање дјелатности даваоца приступа интернету, Дозволом за дистрибуцију аудио-визуелних медијских услуга и медијских услуга радија и Рјешењем Регулаторне агенције за комуникације, број: 02-07-654/13, од 2.9.2013. године.

Оспореном тачком 3. подтачка 3.2.2. прописано је да ако је уговорен минимални период трајања уговора, а претплатник тражи раскид уговора прије истека минималног периода његовог трајања, исти се може одобрити уз обавезу претплатника да, поред евентуалних заосталих дуговања, једнократно уплати и укупан износ свих претплата за сваки преостали мјесец до истека уговореног минималног периода, према важећој цијени мјесечне претплате за постојећу уговорену врсту услуге /уговорна казна - пенали/. Обавеза уплате уговорне казне постоји и у случају раскида уговора од стране "Блицнета" након потпуне суспензије услуге због непридржавања уговорних обавеза.

У поступку разматрања иницијативе Суд је имао у виду да, према члану 115. ст. 1. и 2. Устава, Уставни суд одлучује о сагласности закона, других прописа и општих аката са Уставом, те о сагласности прописа и општих аката са законом.

Анализирајући правну природу Општих услова пословања "Блицнет" д.о.о. Бања Лука, Суд је утврдио да је њихов доносилац привредно друштво које нема јавна овлашћења. Оспорени акт, сам по себи, не садржи опште обавезујуће норме, већ, како би важио и како би се примјењивао, мора бити дио конкретног уговорног односа. Ово није општи правни акт, већ прије свега акт пословођења, и то прије свега акт организационо-техничког карактера. Он је специфичан интерни акт који дјелује обавезујуће према његовом доносиоцу, а у односу на трећа лица овај акт дјелује као својеврсна "понуда" једне уговорне стране која садржи конкретизоване услове за пружање и коришћење телекомуникационих услуга. Општи услови пословања "Блицнет" д.о.о. Бања Лука не стварају, не мијењају, те не укидају правне односе општег карактера, већ, у складу са пословном политиком тог друштва, утврђују услове под којима се потенцијалним корисницима нуди закључење уговора са друштвом. Овај акт не представља правни акт којим се прописују правила понашања за неодређени број субјеката и неодређени број случајева, већ је интерни акт једног тачно одређеног правног субјекта, односно конкретног послодавца.

Имајући у виду, дакле, да се оспорени акт примјењује искључиво на основу споразума странака, те да исти, без обзира на назив и форму, нема карактер општег правног акта, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да због ненадлежности не прихвати иницијативу.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-73/20	Предсједник
14. јула 2021. године	Уставног суда,
Бањалука	Мр **Џерард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 61. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 14. јула 2021. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за оцјењивање уставности члана 14. тачка в) Закона о комуналној полицији ("Службени гласник Републике Српске", број 28/13).

О б р а з л о ж е њ е

Стефан Мачкић из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 14. тачка в) (у иницијативи погрешно наведено члан 14. став 3) Закона о комуналној полицији ("Службени гласник Републике Српске", број 28/13 - у даљем тексту: Закон), сматрајући да исти није у складу са чланом 5. став 1. алинеје 1. и 4, чл. 22. и 24, чланом 48. ст. 1. и 2, чланом 49. став 5. и чланом 108. став 1. Устава Републике Српске (у даљем тексту: Устав), као и са чл. 6, 8. и 13. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Конвенција). Давалац иницијативе истиче да је оспореним законским прописивањем одступљено од начела неповредивости слободе и тајности дописивања и

другог општења, јер су, међу материјалима које комунални полицајци имају право и дужност да прегледају, обухваћени, како се наводи, и материјали којима се дописују и други облици општења. Такође, сагласно оспореној одредби Закона, комунални полицајци су овлашћени и задужени да прегледају стамбене, пословне и друге просторије, чиме је, како се наводи, "одступљено и од неповредивости стана". У иницијативи се наводи да је, из истог разлога, субјектима надзора повријеђено право на дјелотворну судску заштиту, јер она није обезбијеђена прије "него што дође до одступања од неповредивости" зајамчених права, а накнадна судска контрола може да обезбиједи само накнаду штете или спречавање даљих штетних посљедица.

У одговору, који је Суду доставила Народна скупштина Републике Српске, наводи се да давалац иницијативе непотпуно тумачи Закон, јер се оспорена одредба не може посматрати самостално, не узимајући у обзир цјелокупан члан 14, као и члан 9. и члан 13. став 1. Закона. Истиче се да је циљ предметног закона да комуналној полицији омогући вршење комунално-инспекцијског надзора над примјеном прописа, те да оспорена одредба не омогућава комуналном полицајцу да нарушава уставне гаранције из чл. 22. и 24. Устава. Законодавац сматра да се прописујући на оспорени начин кретао у границама својих уставних овлашћења, руководећи се разлозима цјелисходности и заштите општег интереса, као и да није у надлежности Уставног суда да цијени оправданост оспореног прописивања, због чега предлаже неприхватање иницијативе.

Оспореним чланом 14. тачка в) Закона о комуналној полицији ("Службени гласник Републике Српске", број 28/13) прописано је да у поступку комунално-инспекцијског надзора комунални полицајац има право и дужност да прегледа земљиште, објекте, стамбене и пословне просторије, постројења, уређаје и друге предмете, евиденције и регистре, опште и појединачне акте, уговоре, јавне исправе и другу документацију која омогућава увид у поступање субјекта надзора у погледу придржавања прописа.

Разматрајући предметну иницијативу, Суд је имао у виду да је Уставом утврђено: да се уставно уређење Републике темељи на гарантовању и заштити људских слобода и права у складу са међународним стандардима и владавини права (члан 5. став 1. алинеје 1. и 4), да су слобода и тајност дописивања и других облика општења неповредиви, да се законом може прописати да се само на основу одлуке суда може одступити од начела неповредивости слободе и тајности дописивања и других облика општења ако је то неопходно ради спровођења кривичног поступка или ради безбједности Републике (члан 22. ст. 2. и 3), да је стан неповредив, да се законом може прописати да службено лице на основу налога суда може ући у стан или друге просторије против воље њиховог држаоца и извршити претрес, да се претрес врши у присуству два свједока, да службено лице може, под условима утврђеним законом, ући у туђи стан или друге просторије и без одлуке суда извршити претрес ако је то неопходно ради хватања учиниоца кривичног дјела или ради спасавања људи и имовине, да се права и слободе зајамчени овим уставом не могу одузети ни ограничити, да се обезбјеђује судска заштита слобода и права зајамчених овим уставом (члан 48. ст. 1. и 3), да ће се одредбе чл. 13, 22, 23, 24, 25, 26, 28. и 30. Устава о правима и слободама остварити у складу са одговарајућим одредбама чл. 8. до 11. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (тачка 3. Амандмана LVII, којим је допуњено поглавље о људским правима и основним слободама).

Приликом разматрања оспорене законске одредбе Суд је узео у обзир да је Законом о комуналној полицији ("Службени гласник Републике Српске", број 28/13) прописано: да полиција врши комунално-инспекцијски надзор над примјеном закона, одлука градова, односно општина (у даљем тексту: јединице локалне самоуправе), других прописа и општих аката из области комуналних и других дјелатности утврђених посебним законом (члан 2. став 1), да је субјекат комунално-инспекцијског надзора правно лице, републички орган, орган Босне и Херцеговине на територији Републике Српске, орган јединице локалне самоуправе, јавна установа, установа, други орган или организација, привредно друштво, јавно предузеће, предузетник, физичко лице или други субјекат који има обавезу да примјењује прописе, да комунално-инспекцијски надзор обухвата вршење комунално-инспекцијског прегледа у сврху одржавања комуналног и другог прописом уређеног реда, вршење контроле над примјеном прописа из области комуналних дјелатности, предузимање мјера и радњи, праћење и извршавање наложених мјера (члан 3. став 1. т. б) и в), да полиција врши комунално-инспекцијски надзор над примјеном прописа којима се уређује одржавање и коришћење јавних саобраћајних површина у насељу (плочници, тргови и саобраћајнице), јавних површина и дрвореда, објеката за снабдијевање насеља и становништва водом за пиће, јавне водоводне мреже и јавних излива и фонтана, јавне канализационе мреже, објеката за пречишћавање и одвођење отпадних вода и одвођење атмосферских вода из насеља, објеката за депоновање отпадака и врши контролу над одвожењем, уништавањем и прерадом отпадака, објеката за производњу и дистрибуцију топлоте, објеката за дистрибуцију гаса, жељезничких и аутобуских станица и стајалишта, јавних купатила и купалишта, чесми и бунара, јавних склоништа, јавних тоалета, септичких и осочних јама, дјечјих игралишта, тржница, сточних и других пијаца, јавних простора за паркирање возила, објеката за смјештај кућних љубимаца (азили), вршење димњачарске дјелатности, вршење угоститељске дјелатности у складу са законом и одлуком јединице локалне самоуправе, одржавање културних, историјских и националних споменика и спомен-обиљежја, постављање пословног имена, натписа и реклама, одржавање дворишта, башта, привремених објеката, као и других објеката и површина које су од утицаја на изглед и уређеност јединице локалне самоуправе, одржавање и чистоћа корита обала ријека и других водених површина на подручју јединице локалне самоуправе, одржавање вањских ограда и рукохвата (мостови, јавна степеништа и слично), одвоз отпада из домаћинстава и другог комуналног отпада, као и грађевинског отпадног материјала, постављање посуда (контејнера) и уличних корпи за отпатке, обиљежавање улица, тргова, стамбених, пословних и стамбено-пословних објеката, заузимање јавних површина за продају робе и продају робе ван простора или мјеста одређеног за продају те врсте робе, услови и начин одржавања јавних манифестација, те коришћење аудио и видео помагала и извођење музике уживо у објектима и ван њих, начин истицања застава (застава Босне и Херцеговине, Републике Српске и јединице локалне самоуправе), одржавање јавне расвјете у насељеним мјестима, опремање јавних површина, одржавање спортских објеката, кампова и излетишта, уклањање старих и других предмета са јавних површина ако су остављени супротно одредбама прописа јединице локалне самоуправе, одржавање зграда и придржавање кућног реда у зградама, обиљежавање мјеста гдје се врше радови на комуналним уређајима (шахтови, канали, бунари и слично) и одржавање гробаља и обављање погребне дјелатности, да полиција, осим надзора из става 1. овог члана, врши комунално-инспекцијски надзор над примјеном и другог прописа ако је тим прописом одређена надлежност полиције (члан 9. ст. 1. и 2), да, ако комунални полицајац у вршењу комунално-инспекцијског надзора утврди да је повријеђен пропис, доноси рјешење којим налаже отклањање неправилности, забрањује вршење радњи које су у супротности са прописима до отклањања неправилности и предузима друге мјере и радње предвиђене посебним прописом (члан 23).

Имајући у виду изложено, Суд је утврдио да оспорено законско прописивање није у супротности са јемствима из чл. 22. и 24. Устава.

Према становишту Суда, давалац иницијативе неосновано доводи у везу уставна јемства слободе и тајности преписке, те неповредивости стана са овлашћењима које је законодавац дао комуналној полицији у вршењу комунално-инспекцијског надзора над спровођењем прописа из члана 2. став 1. Закона, у вези са чланом 9. ст. 1. и 2. Закона. Предметним надзором комунална полиција обезбјеђује несметано обављање законом одређених послова јединица

локалне самоуправе, те извршавање њених надлежности које се тичу комуналне дјелатности, заштите животне средине, људи и добара и осигурава поштовање прописа у коришћењу земљишта, простора, локалних путева, улица и других јавних објеката.

Неповредивост стана, у смислу одредбе члана 24. Устава, подразумијева забрану уласка службеног лица и вршење претреса без судског налога у стану против воље његовог држаоца, док оспорена законска одредба, према становишту Суда, не овлашћује комуналног полицајца да изврши претрес стана, пословног простора или другог објекта. Законска овлашћења из оспореног члана 14. тачка в), наиме, подразумијевају могућност да комунални полицајац прегледа, не и претресе, између осталог, и стамбене просторије, а након обављеног комунално-инспекцијског надзора, сагласно члану 23. Закона, може да донесе рјешење којим налаже отклањање неправилности, забрањује вршење радњи које су у супротности са прописима до отклањања неправилности и предузима друге мјере и радње предвиђене посебним прописом.

Такође, давалац иницијативе погрешно доводи у везу оспорено прописивање и са гаранцијама из члана 22. Устава. Наиме, на основу оспорене законске одредбе комунални полицајац има овлашћење да прегледа искључиво ону документацију која омогућава увид у поступање субјекта надзора у погледу придржавања прописа чија примјена може бити предмет комунално-инспекцијског надзора, тј. прописа којима су уређена питања из члана 9. ст. 1. и 2. Закона. У овом смислу, оспорена законска одредба, према становишту Суда, не даје овлашћење комуналном полицајцу да прегледа преписку или друге облике комуницирања из приватне сфере субјекта надзора, а у које јавна власт, сагласно члану 22. Устава, не смије недозвољено да се мијеша.

По оцјени Суда, оспорено прописивање представља одраз законодавне политике и цјелисходне процјене законодавца на који начин ће уредити предметно правно питање.

Паушални наводи даваоца иницијативе према којима је оспореним прописивањем повријеђено Уставом гарантовано право на дјелотворну судску заштиту нису од значаја за рјешавање конкретне уставноправне ствари, јер о повреди тог права давалац иницијативе закључује посредно, и то на основу своје погрешне оцјене о несагласности оспореног члана 14. тачка в) Закона са чл. 22. и 24. Устава. Суд наглашава да правни систем Републике Српске, кроз редовне судске и друге поступке, обезбјеђује механизме у оквиру којих грађани, у сваком појединoм случају, могу да заштите своја Уставом зајамчена права, између осталог, и од недозвољеног мијешања јавних власти, односно прекорачења законских овлашћења њених носилаца.

Имајући у виду изложено, Суд је утврдио да су неосновани и наводи даваоца иницијативе према којима је оспорено законско прописивање у супротности са чланом 108. став 1. Устава.

С обзиром на паушалне наводе даваоца иницијативе о повреди чл. 6, 8. и 13. Конвенције у конкретном случају, односно недостатак било каквог образложења или аргументације у том смислу, Суд није разматрао иницијативу у односу на ове наводе.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-79/20 Предсједник
14. јула 2021. године Уставног суда,
Бањалука Мр **Џерард Селман**, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/12, 110/16 и 62/18), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БИЈЕЉИНА 2, ГРАД БИЈЕЉИНА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бијељина 2, град Бијељина, и то за катастарске парцеле бр. 2727 и 2728/3, уписане у Привремени лист непокретности број: 10598 к.о. Бијељина 2, укупне површине 1647 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 2, град Бијељина, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта за парцеле бр. 2727 и 2728/3, уписане у Посједовни лист број: 598 к.о. Бијељина 2, као и парцеле старог премјера, и то к.ч. број: 4/430, уписана у земљишнокњижни уложак број: 8723, и к.ч. број: 4/431, уписана у земљишнокњижни уложак број: 8724, све уписане у к.о. Бијељина 2.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-1172/21
22. јула 2021. године Директор,
Бањалука **Босиљка Предраговић**, с.р.

Републички завод за статистику

На основу члана 21. Закона о статистици Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 85/03), а у складу са вишегодишњим Статистичким програмом Републике Српске за период 2018-2021. (Одлука Народне скупштине Републике Српске, број: 02/1-021-173/18, објављена у “Службеном гласнику Републике Српске”, број 21/18), Републички завод за статистику о б ј а в љ у ј е

К О Е Ф И Ц И Ј Е Н Т

ПОТРОШАЧКИХ ЦИЈЕНА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Мјесечни коефицијент потрошачких цијена у јуну 2021. године у односу на мај 2021. године је 0,000.

Број: 06.3/060.1-250/21
22. јула 2021. године В.д. директора,
Бањалука **Радосав Савановић**, с.р.

Републички завод за статистику и з д а ј е

С А О П Ш Т Е Њ Е

1. Просјечна мјесечна бруто плата запослених у Републици Српској исплаћена у јуну 2021. године износи 1 544 КМ.

2. Просјечна мјесечна плата након опорезивања – нето плата запослених у Републици Српској исплаћена у јуну 2021. године износи 994 КМ.

3. Просјечна мјесечна бруто плата запослених у Републици Српској исплаћена у периоду јануар – јун 2021. године износи 1 521 КМ.

4. Просјечна мјесечна плата након опорезивања – нето плата запослених у Републици Српској исплаћена у периоду јануар – јун 2021. године износи 979 КМ.

Број: 06.3.03/060.1-249.5/21
22. јула 2021. године В.д. директора,
Бањалука **Радосав Савановић**, с.р.

Републички завод за статистику Републике Српске о б ј а в љ у ј е

П Р О С Ј Е Ч Н Е

БРУТО ПЛАТЕ И ПЛАТЕ НАКОН ОПОРЕЗИВАЊА – НЕТО ПЛАТЕ ЗАПОСЛЕНИХ ИСПЛАЋЕНЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ У ЈУНУ 2021. ГОДИНЕ

у КМ

	Подручја дјелатности	Бруто плата	Плата након опорезивања – нето плата
	Укупно	1 544	994
A	Пољопривреда, шумарство и риболов	1 238	801
B	Вађење руда и камена	2 183	1 374
C	Прерађивачка индустрија	1 183	807
D	Производња и снабдијевање електричном енергијом, гасом, паром и климатизација	2 179	1 371
E	Снабдијевање водом; канализација, управљање отпадом и дјелатности санације (ремедијације) животне средине	1 340	864
F	Грађевинарство	1 102	715
G	Трговина на велико и на мало, поправка моторних возила и мотоцикала	1 170	759
H	Саобраћај и складиштење	1 153	748
I	Дјелатности пружања смјештаја, припреме и послуживања хране, хотелијерство и угоститељство	1 070	699
J	Информације и комуникације	2 138	1 347
K	Финансијске дјелатности и дјелатности осигурања	2 363	1 472
L	Пословање некретнинама	1 277	826
M	Стручне, научне и техничке дјелатности	1 638	1 045
N	Административне и помоћне услужне дјелатности	1 237	797
O	Јавна управа и одбрана; обавезно социјално осигурање	2 009	1 266
P	Образовање	1 541	977
Q	Дјелатности здравствене заштите и социјалног рада	1 874	1 187
R	Умјетност, забава и рекреација	1 215	787
S	Остале услужне дјелатности	1 500	960

Број: 06.3.03/060.1-249.5/21
22. јула 2021. године
Бањалука

В.д. директора,
Радосав Савановић, с.р.

ЈУ Завод за запошљавање Републике Српске

На основу члана 10. став 1. тачка а. Закона о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености ("Службени гласник Републике Српске", бр. 30/10, 102/12 и 94/19) и члана 19. став 1. тачка 1. Статута ЈУ Завод за запошљавање Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 49/16), Управни одбор ЈУ Завод за запошљавање, на сједници од 21.5.2021. године, д о н и о ј е

С Т А Т У Т

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА СТАТУТА ЈУ ЗАВОД ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У члану 10. тачка 3. Статута ЈУ Завод за запошљавање Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 49/16) мијења се и гласи: "професионална оријентација и савјетовање о планирању каријере".

Члан 2.

У члану 15. ријечи: "већински" и "већинска" бришу се.

Члан 3.

У члану 19. у т. 1. и 5. ријеч: "претходну" брише се.

У истом члану тачка 10. мијења се и гласи: "доноси одлуке о усвајању програма запошљавања у складу са Акционим планом запошљавања".

Послије тачке 10. додаје се нова тачка 11, која гласи: "одлучује по жалбама изјављеним на одлуке директора Завода по програмима запошљавања".

Остале тачке члана 19. Статута помјерају се за један број унапријед.

Члан 4.

У члану 27. тачка 11. мијења се и гласи: "предлаже одлуке о усвајању програма запошљавања у складу са Акционим планом запошљавања".

Послије тачке 11. додаје се нова тачка 12, која гласи: "доноси појединачне одлуке по захтјевима за коришћење средстава по програмима запошљавања".

Остале тачке члана 27. Статута помјерају се за један број унапријед.

Члан 5.

У члану 32. став 3. тачка 5. мијења се и гласи:

"Филијала Источно Сарајево са сједиштем у Палама за подручје општина: Пале, Источна Илиџа, Источно Ново Сарајево, Трново, Источни Стари Град, Соколац, Вишеград, Рудо, Рогатица, Ново Горажде, Хан Пијесак, Чајниче и Калиновик".

У истом члану у тачки 7. ријеч: "Калиновик" брише се.

Члан 6.

Члан 38. се брише.

Члан 7.

У члану 42. у ставу 2. ријеч: "претходну" брише се.

Члан 8.

Статут о измјенама и допунама Статута ЈУ Завод за запошљавање Републике Српске на који је Влада Републике Српске дала сагласност ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01.4/0105-479-3/21
21. маја 2021. године
Пале

Предсједник
Управног одбора,
Раде Ристовић, с.р.

Привредна комора Републике Српске

На основу члана 11. став 4. Закона о порезу на добит ("Службени гласник Републике Српске", бр. 94/15, 1/17 и 58/19) и члана 37. Статута Привредне коморе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/08, 117/12 и 101/16), Управни одбор Привредне коморе Републике Српске, на сједници одржаној 8.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О ДОПУШТЕНОЈ ВИСИНИ ТЕХНОЛОШКОГ МАЊКА, КАЛА, КВАРА, РАСТУРА И ЛОМА У ПРОИЗВОДЊИ ПИВА

Члан 1.

Одлуком о допуштеној висини технолошког мањка, кала, квара, растура и лома у производњи пива (у даљем

тексту: Одлука) утврђује се допуштена висина губитака на залихама (готови производи и репроматеријал), који према одредби члана 11. Закона о порезу на добит не подлијежу опорезивању.

Члан 2.

Губицима на залихама сматрају се губици који настају током чувања, при манипулацији, као посљедица природних утицаја, технолошких процеса или као посљедица предузимања неопходних радњи у поступку чувања, производње и промета залиха.

Члан 3.

Допуштени норматив губитка утврђује се на основу искуства струке до износа од:

Редни број	Назив	Стопа %
ГУБИЦИ НА РОБИ У МАГАЦИНУ СИРОВИНА И ТЕХНИЧКОГ МАТЕРИЈАЛА		
1.	Слад	2,5
2.	Јечам	0,25
3.	Хмељни гранулат	0,5
4.	Изомеризовани хмељ	2,0
5.	Воћне базе и ароме за производњу радлера	1,0
6.	Шећер	1,0
7.	Лимунска киселина	1,0
ГУБИЦИ У ПРОЦЕСУ ПРОИЗВОДЊЕ (РАСТУР ПИВА)		
1.	Растур пива у процесу производње од охлађене сладовине до пива напуњеног у амбалажу	12
ОСТАЛИ ГУБИЦИ У ПРОЦЕСУ ПРОИЗВОДЊЕ		
1.	Стаклена амбалажа (пивске боце – лом од количине напуњеног пива)	1
2.	Остала амбалажа	0,5
ГУБИЦИ У МАГАЦИНУ ГОТОВИХ ПРОИЗВОДА И АМБАЛАЖЕ		
1.	Лом пуних пивских боца (растур пива)	0,1
2.	Лом амбалаже празних пивских боца	0,1

Члан 4.

Допуштена висина расхода утврђена овом одлуком може се утврђивати на сљедећи начин:

- непосредно након настајања,

- ванредним пописом робе,

- редовним пописом робе, односно на други начин утврђен општим актом правног лица.

Члан 5.

Утврђивање губитака на залихама врши пописна комисија правног лица и о извршеном попису обавезно сачињава записник и пописну листу.

Члан 6.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а биће објављена и на интернет страници Привредне коморе Републике Српске.

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о допуштеној висини технолошког мањка, кала, квара, растура и лома у производњи пива објављена у "Службеном гласнику Републике Српске", број 15/20, од 27.2.2020. године.

Број: 01-1243-8/21
8. јула 2021. године
Бањалука

Предсједник
Управног одбора ПКРС,
Мр **Борко Ђурић**, с.р.

На основу члана 11. став 4. Закона о порезу на добит ("Службени гласник Републике Српске", бр. 94/15, 1/17 и 58/19) и члана 37. Статута Привредне коморе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/08, 117/12 и 101/16), Управни одбор Привредне коморе Републике Српске, на сједници одржаној 8.7.2021. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О ДОПУШТЕНОЈ ВИСИНИ ТЕХНОЛОШКОГ МАЊКА, КАЛА, КВАРА, РАСТУРА И ЛОМА ПРИЛИКОМ ЕКСПЛОАТАЦИЈЕ БЕНТОНИТНЕ ГЛИНЕ

Члан 1.

Одлуком о допуштеној висини технолошког мањка, кала, квара, растура и лома приликом експлоатације бентонитне глине (у даљем тексту: Одлука) утврђује се допуштена висина губитака на залихама (готови производи и репроматеријал), који према одредби члана 11. Закона о порезу на добит не подлијежу опорезивању.

Члан 2.

Губицима на залихама сматрају се губици који настају током чувања, при манипулацији, као посљедица природних утицаја, технолошких процеса или као посљедица предузимања неопходних радњи у поступку чувања, производње и промета залиха.

Члан 3.

Допуштени норматив губитка утврђује се на основу искуства струке до износа од:

Редни број	Назив	Стопа %
ГУБИЦИ У ПРОЦЕСУ ЕКСПЛОАТАЦИЈЕ		
1.	Бентонитна глина	5

Члан 4.

Допуштена висина расхода утврђена овом одлуком може се утврђивати на сљедећи начин:

- непосредно након настајања,

- ванредним пописом робе,

- редовним пописом робе, односно на други начин утврђен општим актом правног лица.

Члан 5.

Утврђивање губитака на залихама врши пописна комисија правног лица и о извршеном попису обавезно сачињава записник и пописну листу.

Члан 6.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а биће објављена и на интернет страници Привредне коморе Републике Српске.

Број: 01-1243-9/21
8. јула 2021. године
Бањалука

Предсједник
Управног одбора ПКРС,
Мр **Борко Ђурић**, с.р.

Синдикат здравства и социјалне заштите

На основу члана 240. став 3. Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), Синдикат здравства и социјалне заштите, с једне стране, и Министарство здравља и социјалне заштите, с друге стране, з а к љ у ч у ј у

ПОСЕБАН КОЛЕКТИВНИ УГОВОР

ЗА ЗАПОСЛЕНЕ У ОБЛАСТИ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Посебним колективним уговором за запослене у области социјалне заштите Републике Српске (у даљем тексту: Колективни уговор), а који нису обухваћени Посебним колективним уговором за запослене у јавним службама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 69/16), уређују се права, обавезе и одговорности радника и послодаваца која проистичу по основу рада, међу-

собни односи радника и послодаваца, међусобни односи учесника у закључивању Колективног уговора и друга питања од значаја за уређивање односа између радника и послодавца у установама социјалне заштите Републике Српске.

(2) Граматички изрази употребљени у Колективном уговору за означавање мушког и женског рода подразумијевају оба пола.

Члан 2.

Овај колективни уговор обавезан је за стране које су непосредно учествовале у његовом закључивању или које су биле представљене у закључивању Колективног уговора на основу њихове пуномоћи, као и за оне правне субјекте који накнадно приступе Колективном уговору.

Члан 3.

(1) Појединачним колективним уговором код послодавца, правилником о раду и уговором о раду детаљније се разрађују одређена питања, права и обавезе из рада, али се не могу утврдити у мањем обиму од онога који је утврђен Законом о раду, Општим колективним уговором и овим колективним уговором.

(2) Послодавцем, у смислу овог колективног уговора, сматрају се све јавне установе социјалне заштите које се финансирају из буџета јединица локалне самоуправе и установе социјалне заштите чији су оснивачи правна и физичка лица које су регистроване код надлежног суда за обављање дјелатности социјалне заштите.

II - ЗАКЉУЧИВАЊЕ И ПРИМЈЕНА УГОВОРА О РАДУ

1. Услови за закључивање уговора о раду

Члан 4.

(1) Уговор о раду закључује се између радника и послодавца на начин и у поступку утврђеним Законом о раду.

(2) Послодавац је дужан омогућити раднику, прије ступања на рад, да се упозна са прописима који регулишу радне односе и организацију рада послодавца.

(3) Поред општих услова за закључивање уговора о раду прописаних законом, послодавац је дужан општим актом утврдити и посебне услове за заснивање радног односа за свако радно мјесто.

2. Пробни рад

Члан 5.

(1) Уколико се уговором о раду предвиђа пробни рад, исти не може бити дужи од три мјесеца, а изузетно, овај рок може се споразумно продужити још до три мјесеца.

(2) Дужина пробног рада зависи од врсте и сложености послова на радном мјесту и прецизира се појединачним колективним уговором или правилником о раду.

(3) Приликом закључивања уговора о пробном раду радник се упознаје са начином праћења и оцјењивања резултата пробног рада.

(4) Радник на пробном раду води дневник рада у који за сваки дан уноси послове и радне задатке које је обављао у току дана.

(5) Непосредни руководилац својим потписом у дневник рада радника потврђује да је радник обавио послове и задатке те уноси своја запажања и примједбе ако их има.

(6) Лице које врши надзор и оцјењивање мора имати најмање квалификацију и степен стручне спреме радника чији рад надзире, као и радно искуство на тим пословима и код тог послодавца.

(7) Лице из претходног става овог члана најкасније пет дана прије истека уговора о пробном раду, уз претходно прибављени извјештај непосредног руководиоца, у писменој форми даје оцјену о резултатима пробног рада и о томе обавјештава радника и пословодни орган послодавца.

(8) Извјештај лица из став 6. овог члана да је радник задовољио на пробном раду одлаже се у досије радника и он наставља са редовним радом на радном мјесту за које је закључио уговор о пробном раду.

(9) Раднику који према извјештају не задовољи за вријеме пробног рада престаје радни однос истеком рока у складу са Законом о раду.

3. Образовање, стручно оспособљавање и усавршавање

Члан 6.

(1) У складу са потребама радног мјеста и промјеном у методи и технологији рада, послодавац је у обавези да радника о трошку установе упути на стручно оспособљавање и усавршавање, у складу са законима и потребама радног мјеста радника, а посебно када дође до усвајања и примјене нових метода у организацији и технологији рада.

(2) Стручно оспособљавање и усавршавање може се обављати непосредно код послодавца или у школама које су регистроване за оспособљавање и усавршавање радника, а према потребама радног мјеста.

(3) За вријеме стручног усавршавања и оспособљавања радник има право на пуну плату радног мјеста на које је распоређен.

(4) Послодавац који није раднику обезбиједио допунско оспособљавање, стручно образовање и усавршавање у складу са захтјевима процеса рада на радном мјесту нема право на обештећење у случају материјалне штете која настане као посљедица нестручног рада нити радник може по том основу трпити друге штетне посљедице.

4. Распоређивање радника

Члан 7.

(1) Радник се распоређује на радно мјесто за које заснива радни однос и које је наведено у уговору о раду.

(2) Запослени радник се у току рада може распоредити на свако радно мјесто у мјесту рада које одговара степену и врсти његове стручне спреме, знању и способностима, ако постоји потреба процеса и организације рада, а у складу са општим актом.

(3) Радник је дужан привремено обављати послове који не одговарају ни врсти ни степену његовог стручног образовања, знања и радног искуства у случају више силе (природних или других несрећа у којима је угрожен живот и здравље људи или имовина), спасавања људских живота и здравља код послодавца ако је оспособљен за руковање средствима рада и средствима заштите на раду на пословима које је дужан привремено обављати док те околности трају.

Члан 8.

(1) Послодавац може радника привремено распоредити на друге послове који не одговарају врсти и степену његовог стручног образовања у случају изненадног повећања обима посла, замјене одсутног радника или обавезе извршавања уговореног посла.

(2) Привремени распоред из става 1. овог члана не може трајати дуже од 60 дана у току једне календарске године.

(3) Радник за вријеме обављања послова из става 1. овог члана има право на плату свог радног мјеста, односно плату која је за њега повољнија.

(4) Запослена жена за вријеме трудноће, мајка дјетета до три година живота, мајка дјетета са сметњама у развоју или са тешким урођеним или стеченим обољењима, запослени код кога је утврђена инвалидност друге категорије и лица са инвалидитетом са преосталом, односно смањеном радном способношћу не могу да буду распоређени у смислу става 1. овог члана.

5. Рад приправника

Члан 9.

(1) Послодавац може да заснује радни однос са лицем које први пут заснива радни однос, у својству приправника, за занимање за које је то лице стекло одређену врсту и степен стручне спреме ако је то као услов за рад на одређеним пословима.

(2) Дужина приправничког стажа одређује се у складу са Законом о раду.

(3) Приправник је у обавези да за вријеме приправничког стажа прође програм оспособљавања сходно стручној спреми и квалификацијама с циљем оспособљавања за самосталан рад и полагање стручног испита.

(4) Приправник полаже стручни испит истеком приправничког стажа у року од три мјесеца, пред надлежном комисијом, која мора имати исти или виши степен стручне спреме од оне за коју се приправник оспособљава или комисијом коју образује државни орган.

(5) Након положеног стручног испита приправнику се издаје увјерење.

(6) За вријеме трајања приправничког стажа радник-приправник има права и обавезе у складу са Законом о раду.

III - ОДМОР И ОДСУСТВО

1. Годишњи одмор

Члан 10.

(1) Годишњи одмор утврђен Законом о раду увећава се по један дан за сваке четири навршене године радног стажа.

(2) Годишњи одмор увећава се и:

1) самохраном родитељу, старатељу и усвојиоцу са малољетном дјецом до седам година - два радна дана,

2) родитељу, старатељу и усвојиоцу дјетета са тешким физичким и менталним обољењима дјетета - три радна дана,

3) запосленим на пословима са посебним ризицима на раду - до шест радних дана.

(3) Колективним уговором код послодавца и општим актом прецизира се дужина увећања годишњег одмора из става 2. тачка 3. овог члана за свако радно мјесто за које је према прописима који регулишу област заштите на раду утврђено као радно мјесто са посебним ризицима.

(4) У дане годишњег одмора не рачунају се дани седмичног одмора, празници који су нерадни дани у складу са Законом о раду, вријеме привремене неспособности за рад и други облици одобреног одсуства са посла.

(5) Суботе се не рачунају у дане годишњег одмора.

(6) Радник који нема најмање шест мјесеци непрекидног стажа има право на годишњи одмор у трајању од једног дана за сваки навршени мјесец рада.

(7) Годишњи одмор увећан по основама из става 2. овог члана не може се утврдити у трајању дужем од тридесет радних дана.

(8) Код распоређивања коришћења годишњег одмора запослених послодавац може узети у обзир и оправдане жеље радника.

2. Плаћено одсуство

Члан 11.

(1) Радник има право на плаћено одсуство у трајању до пет дана у календарској години у сљедећим случајевима:

1) приликом склапања брака - пет радних дана,

2) приликом смрти члана уже породице - пет радних дана,

3) у случају теже болести члана уже породице - три радна дана,

4) приликом рођења дјетета - три радна дана,

5) добровољног давања крви - два радна дана приликом сваког давања крви,

6) приликом склапања брака дјетета - два радна дана,

7) пресељења у други стан - два радна дана,

8) елементарне несреће којом је угрожена егзистенција радника и његове породице - три радна дана, и

9) полагања стручног испита - један радни дан.

(2) Послодавац може, на захтјев радника, одобрити плаћено одсуство дуже од пет радних дана у току календарске године у оправданим случајевима.

(3) Уз захтјев за коришћење плаћеног одсуства по свим основама потребно је приложити одговарајући доказ о постојању случаја за који се тражи плаћено одсуство.

(4) Чланом уже породице, у смислу овог колективног уговора, сматрају се: брачни и ванбрачни супружници, њихова дјеца (брачна, ванбрачна и усвојена), пасторчад, дјеца стављена под старатељство и друга дјеца без родитеља узета на издржавање, мајка, отац, очух и мачеха, а чланом шире породице: дјед, бака, брат, сестра и чланови уже породице брачног супружника у првом степену сродства.

3. Неплаћено одсуство

Члан 12.

(1) Послодавац може запосленом, на његов писмени захтјев, одобрити неплаћено одсуство у сљедећим случајевима:

1) стручно усавршавање у иностранству,

2) њега тешко обољелог члана породице и

3) у другим оправданим случајевима.

(2) Неплаћено одсуство из става 1. овог члана може трајати до три мјесеца.

IV - ЗАШТИТА РАДНИКА

1. Заштита на раду

Члан 13.

Послодавац је дужан да обезбиједи све потребне услове заштите на раду којим се штити физичко и психичко здравље радника у процесу рада у складу са законом и прописима који регулишу област заштите на раду.

2. Посебна заштита жена и материнства

Члан 14.

Жену за вријеме трудноће и мајку дјетета до три године живота послодавац може распоредити на рад у друго мјесто рада само уз њен пристанак.

3. Посебна заштита болесних лица и лица са инвалидитетом.

Члан 15.

(1) Раднику који је повријеђен на послу или је оболио од професионалне болести послодавац не може отказати уговор о раду за вријеме док је здравствено неспособан за рад, без обзира да ли је радник са послодавцем закључио уговор о раду на неодређено или на одређено вријеме.

(2) Послодавац је дужан распоредити радника - лице са инвалидитетом, односно радника са преосталом радном способношћу на радно мјесто које одговара његовим стручним и радним способностима у року од тридесет дана од дана правоснажности одлуке (рјешења) којом је утврђена инвалидност, односно преостала радна способност.

(3) Раднику - лицу са инвалидитетом припада право на накнаду плате у висини од 100% од просјечне плате коју је радник остваривао у посљедњих шест мјесеци прије повреде на раду.

(4) Радник - лице са инвалидитетом који нема шест мјесеци непрекидног радног стажа код послодавца припада право на накнаду плате у висини 100% плате коју је радник остварио у мјесецу прије наступања инвалидности радника.

V - ПЛАТЕ И НАКНАДЕ

1. Плате за обављени рад

Члан 16.

(1) Запослени за обављени рад имају право на плату као и накнаду у складу Законом о раду и Колективним уговором.

(2) Најнижа плата за запослене је најнижа плата утврђена у складу са Законом о раду.

Члан 17.

(1) Запослени има право на мјесечну плату.

(2) Плата се исплаћује у текућем мјесецу за претходни мјесец, а средства за бруто плату обезбјеђују се у буџету јединица локалне самоуправе и код послодавца који дјелатност социјалне заштите обавља као друго правно или физичко лице.

Члан 18.

(1) Основна плата обрачунава се и исказује мјесечно за пуно радно вријеме према радном мјесту и одговарајућој платној групи.

(2) Основна плата из става 1. овог члана је производ цијене рада и коефицијента утврђеног према платној групи.

(3) Утврђивање основне плате на пословима који се према посебним прописима сматрају послови са посебним условима рада урачуната су у износ основне плате из става 2. овог члана и не могу се посебно исказивати.

(4) Основна плата за сваку навршену годину стажа осигурања увећава се на начин утврђен прописима који уређују плате запослених у републичким органима управе.

(5) Цијена рада је основ за обрачун плата, а одређују је заједнички учесници Колективног уговора, односно иста се уређује у складу са Законом о раду.

(6) Учесници у закључивању Колективног уговора код послодавца могу да утврде већу цијену рада од цијене рада која се утврђује у складу са ставом 5. овог члана, с тим да висина цијене рада не може бити мања од 100,00 КМ нити већа од 135,00 КМ.

(7) До одређивања цијене рада из става 5. овог члана примјењиваће се Одлука Владе Републике Српске о утврђивању цијене рада (“Службени гласник Републике Српске”, број 32/14) и Споразум о утврђивању цијене рада (“Службени гласник Републике Српске”, број 33/14).

Члан 19.

(1) Коефицијент за обрачун плата запослених утврђује се у распонима и разврставају се у платне групе у зависности од потребног стручног знања, сложености посла, самосталности у раду и степену одговорности.

(2) Послови се разврставају у платне групе са сљедећим коефицијентима за обрачун плате:

1) прва платна група - послови на којима се захтијева стручност неквалификованог радника..... 4,10,
2) друга платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче средњим образовањем у трајању од три године 4,30-5,00,
3) трећа платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче средњим образовањем у трајању од четири године 5,10-6,50,
4) четврта платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче вишим образовањем или високим образовањем са остварених 180 ECTS бодова или еквивалент 7,60-8,50,
5) пета платна група - послови на којима се захтијева стручност која се стиче високим образовањем у трајању од четири године или високим образовањем са остварених 240 ECTS бодова или еквивалент 8,60-13,00,
6) шеста платна група - послови на руководећим радним мјестима на којима се захтијева стручност која се стиче високим образовањем у трајању од четири године или високим образовањем са остварених 240 ECTS бодова или еквивалент.....13,10-19,00.

(3) Колективним уговором код послодавца, односно општим актом одређују се коефицијенти за свако радно мјесто у оквиру платне групе из става 2. овог члана, с тим да се за радна мјеста радника у истој категорији, односно категорији и знању, односно пословима исте сложености за радна мјеста одређују исти коефицијенти.

Члан 20.

Плата приправника са високим, вишим или средњим образовањем утврђује се и исплаћује у износу од 80% плате друге, треће, четврте и пете платне групе из члана 20. став 2. Колективног уговора.

Члан 21.

(1) Запослени који по налогу руководиоца раде дуже од пуног радног времена за сваки час рада има право на један час компензујућег радног времена.

(2) Вријеме из става 1. овог члана прерачунава се тромјесечно у слободне дане и часове које су запослени дужни да искористе најкасније у року од шест мјесеци.

2. Увећање основне плате

Члан 22.

(1) Основна плата запослених увећава се:

1) по основу рада ноћу.....35%,
2) за рад на дане државног празника и друге дане који се по закону не раде.....50%,
3) за рад на радним мјестима са посебним и отежаним условима рада, уређена по основу прописа који регулишу област заштите на раду.....до 15%.

(2) Увећања из става 1. овог члана међусобно се не искључују.

(3) Послодавац и синдикат установе социјалне заштите појединачним колективним уговорима заједнички утврђују висину процента увећања основне плате из става 1. тачка 3. овог члана.

Члан 23.

(1) Послодавац је дужан раднику исплатити накнаду плате у висини од 100% за вријеме коришћења годишњег одмора, плаћеног одсуства, републичких празника и других дана када се по закону не ради, те привремене спријечености за рад због повреде на раду и професионалне болести.

(2) Радник има право на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад у складу са прописима о здравственом осигурању.

2. Друга примања по основу рада

Члан 24.

Послодавац запосленима исплаћује:

1) дневницу за службено путовање у Републици Српској, у Федерацији Босне и Херцеговине и у иностранству у висини коју одреди Влада Републике Српске посебним актом;

2) накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла - у висини пуне цијене мјесечне карте у јавном превозу;

3) отпремнину приликом одласка радника у пензију - у висини три просјечне плате запосленог обрачунате за посљедња три мјесеца прије одласка у пензију;

4) накнаду за повећање трошкова боравка за вријеме рада на терену - 10% од утврђене цијене рада;

5) јубиларну награду за:

- 20 година радног стажа код послодавца у висини једне просјечне плате у Републици Српској остварене у претходној години,

- 30 година радног стажа код послодавца у висини двије просјечне плате у Републици Српској остварене у претходној години,

6) регрес за коришћење годишњег одмора најмање у висини најниже плате у Републици Српској;

7) трошкове једног топлог оброка за вријеме једног радног дана, као и у случају обављања прековременог рада дужег од три часа дневно - у висини од 0,75% од просјечне плате у Републици Српској за претходну годину, за сваки радни дан;

8) накнаду трошкова за коришћење сопственог аутомобила приликом обављања службеног посла по налогу послодавца - у висини од 20% цијене горива по једном литру за сваки пређени километар;

9) послодавац раднику може платити трошкове полагања стручног испита.

Члан 25.

(1) Запослени има право на накнаду трошкова превоза из члана 25. став 1. тачка 2. Колективног уговора уколико је мјесто становања запосленог удаљено од радног мјеста преко три километра, а највише 50 километара.

(2) Запослени чије је мјесто становања удаљено преко 50 километара остварује ово право до износа који је утврђен за запослене чије је мјесто становања не прелази 50 километара.

Члан 26.

(1) Запослени или његова породица има право на помоћ на терет послодавца у случају:

1) смрти запосленог - у висини три просјечне плате запослених у установи социјалне заштите остварене у претходној години,

2) смрти члана уже породице - у висини двије просјечне плате запослених у установи социјалне заштите остварене у претходној години,

3) тешке инвалидности, дуготрајне болести радника (одређене од стране љекарске комисије) у висини једне просјечне плате запослених у установи социјалне заштите остварене у претходној години,

4) дуготрајне болести ужег члана породице послодавац може исплатити накнаду до 50% једне просјечне плате запослених у установи социјалне заштите остварене у претходној години,

5) рођења дјетета - у висини једне просјечне плате запослених у установи социјалне заштите остварене у претходној години,

6) елементарних непогода или пожара у стану радника у висини једне просјечне плате запослених у установи социјалне заштите остварене у претходној години.

(2) Уколико више чланова породице испуњава услове на остваривање права из става 1. т. 2. и 5. овог члана, право на помоћ остварује само један запослени код истог послодавца.

VI - ЗАШТИТА ПРАВА РАДНИКА

Члан 27.

(1) Уколико радник сматра да му је од стране послодавца повријеђено право из радног односа, може поднијети писани захтјев послодавцу да му обезбиједи остваривање тог права у року 30 дана од дана сазнања за повреду права, а најдаље у року од три мјесеца од дана учињене повреде.

(2) У случају повреде права радника, прије тражења заштите код надлежног суда, радник и послодавац радни спор могу ријешити споразумом или код надлежног органа за мирно рјешавање спорова.

Члан 28.

(1) Радници могу подносити колективне захтјеве ради разматрања и одлучивања о питањима од заједничког интереса за више радника, као и подносити приговоре против појединачних рјешења којима је одлучивано о њиховим појединачним правима, обавезама и одговорностима на раду или у вези са радом.

(2) О колективним захтјевима одлучује Управни одбор установе.

(3) Ако се колективном захтјеву не може удовољити, подносиоцима захтјева даје се образложење.

(4) Приликом одлучивања о колективном захтјеву надлежни орган дужан је да омогући представницима радника да и усмено образложе свој захтјев.

VII - ОДГОВОРНОСТ ЗА ПОВРЕДУ ОБАВЕЗА ИЗ УГОВОРА О РАДУ И МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ

1. Дисциплински поступак

Члан 29.

Овим колективним уговором уређују се покретање, вођење и застарјелост дисциплинског поступка за утврђивање дисциплинске одговорности због повреде радних обавеза и друга питања од значаја за заштиту радне дисциплине, као и питање материјалне одговорности радника.

2. Иницијатива за покретање дисциплинског поступка

Члан 30.

(1) Иницијативу за покретање дисциплинског поступка може дати сваки радник и непосредни руководилац који има сазнања о учињеној повреди радне обавезе.

(2) Иницијатива за покретање дисциплинског поступка подноси се у писаној форми и иста мора бити образложена и поткријепљена доказима.

3. Покретање и вођење поступка

Члан 31.

Дисциплински поступак покреће се захтјевом који треба да садржи: име и презиме радника који је учинио повреду радне обавезе, радно мјесто, занимање и друге потребне податке, чињенични опис повреде радне обавезе, вријеме, мјесто и начин извршења, врсту и правну квалификацију повреде радне обавезе, посљедице учињене повреде, податке о причињеној штети, доказе за наводе из захтјева и друго.

Члан 32.

(1) Дисциплински поступак покреће директор установе или лице које он овласти.

(2) Поступак утврђивања одговорности за теже повреде радних обавеза и дужности спроводи дисциплинска комисија.

(3) Дисциплинска комисија састоји се од три члана, од којих један мора бити из реда синдиката којем радник припада.

(4) Чланове дисциплинске комисије именује Управни одбор или други надлежни орган, осим представника синдиката, кога именује надлежни орган синдиката.

Члан 33.

(1) Лице овлашћено за покретање дисциплинског поступка дужно је поднијети захтјев у року од осам дана од дана сазнања за учињену повреду, а најкасније у року од шест мјесеци од дана учињене повреде радне обавезе.

(2) Рјешење о покретању дисциплинског поступка заједно са комплетним предметом и свим прилозима обавезно се доставља раднику, дисциплинској комисији и синдикалној организацији.

(3) Комисија ради у пуном саставу, а одлуке доноси већином гласова.

(4) Раднику против којег је покренут дисциплински поступак директор и орган управљања су обавезни омогућити приступ свој потребној документацији, као и присуство сједницама на којима се расправља о дисциплинској одговорности.

Члан 34.

(1) По пријему захтјева предсједник комисије позива подносиоца захтјева, радника против кога се води дисциплински поступак, представнике синдиката, свједоке и друга лица за утврђивање дисциплинске одговорности.

(2) Позив мора бити уручен најкасније осам дана прије одржавања расправе.

(3) Расправом руководи предсједник комисије, који даје и одузима ријеч, поставља питања, тражи објашњења, а након тога даје ријеч члановима комисије.

(4) Расправа ће се одложити ако не постоји доказ да је позив уручен, односно ако је радник оправдано спријечен да дође на расправу, а тада се одређује нови термин одржавања расправе.

(5) У току расправе води се записник.

Члан 35.

(1) Дисциплинска комисија по спроведеном поступку и утврђеном чињеничном стању обуставља поступак ако је наступила застара за покретање и вођење поступка, ослобађа радника одговорности или изриче мјеру престанка радног односа ако је радник учинио тежу повреду радне обавезе или новчане казне у висини до 20% од нето плате радника у трајању до три мјесеца.

(2) Послодавац може мјеру престанка радног односа због теже повреде радне обавезе замијенити новчаном казном у висини до 20% од плате радника у трајању до три мјесеца, под условом да нису наступиле знатно теже посљедице за послодавца, да је степен одговорности радника несавјесни нехат и ако су утврђене олакшавајуће околности за радника, о чему доноси посебну одлуку на захтјев радника и дисциплинске комисије.

Члан 36.

(1) На првостепену одлуку радник против кога се водио дисциплински поступак и подносилац захтјева могу поднијети приговор другостепеном органу (управном одбору или другом надлежном органу) у року од петнаест дана од пријема одлуке.

(2) Приговор одлаже извршење одлуке, а одлука другостепеног органа из става 1. овог члана је коначна.

Члан 37.

(1) Покретање поступка за утврђивање одговорности радника застаријева у року од три мјесеца од дана када је повреда учињена, односно од дана сазнања за повреду, а најдаље у року од шест мјесеци од дана када је повреда учињена.

(2) Вођење поступка застаријева након шест мјесеци од дана покретања поступка за утврђивање одговорности радника.

(3) Извршењу изречене мјере за повреду радне обавезе не може се приступити ако је протекло више од два мјесеца од дана коначне одлуке којом је мјера изречена.

VIII - ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

1. Отказни рок

Члан 38.

(1) У случај престанка радног односа, радник има право на отказни рок, у складу са одредбама Закона о раду, а исти зависи од дужине радног стажа запосленог и утврђује се за:

1) радни стаж од двије до десет година ..... 30 дана,
2) радни стаж од десет до двадесет година ..... 45 дана,
3) радни стаж од двадесет до тридесет година .... 75 дана,
4) радни стаж преко тридесет година..... 90 дана.

IX - УСЛОВИ ЗА РАД СИНДИКАТА

Члан 39.

(1) Синдикат има право да захтијева од послодавца информације за остваривање права запослених.

(2) Послодавац је обавезан да синдикату омогући дјеловање у складу са његовом улогом и задацима, статутом, програмом и међународним конвенцијама о раду, и то да:

1) покреће иницијативе, подноси захтјеве и приједлоге и да заузима ставове од значаја за материјални, економски и социјални положај радника;

2) мишљења и приједлоге синдиката размотри прије доношења одлуке од значаја за материјални, економски и социјални положај радника и да се у односу на њих опредијели и

3) синдикату уручује позиве за састанке на којима се одлучује о правима запослених.

Члан 40.

(1) Послодавац обезбјеђује синдикату услове за његово дјеловање на начин да омогући:

1) коришћење одговарајуће просторије и потребне административно-техничке услуге и

2) приступ подацима и информацијама неопходним за обављање синдикалних активности.

3) Послодавац обезбјеђује предсједнику синдиката код послодавца накнаду плате у висини 15% од основне плате, о чему се закључује посебан уговор.

Члан 41.

(1) Синдикалног представника ради његове синдикалне активности, ако дјелује у складу са важећим законима, колективним уговорима и општим актима, није могуће без сагласности надлежног органа синдиката распоредити на друго радно мјесто нити упутити на рад код другог послодавца.

(2) Ради синдикалног дјеловања послодавац не може синдикалном представнику без сагласности надлежног органа синдикалне организације покренути против њега дисциплински или одштетни поступак нити га на други начин довести у подређен положај.

(3) Право из претходног става овог члана траје за вријеме обављања функције и шест мјесеци након истека функције.

(4) Синдикални представници у смислу овог члана су и функционери синдиката на вишим нивоима који своју функцију обављају волонтерски, а запослени су код послодавца.

Члан 42.

(1) Представницима синдиката послодавац омогућује одсуствовање са посла ради присуствовања синдикалним састанцима, конференцијама, сједницама и конгресима и ради оспособљавања на курсевима и семинарима.

(2) Представницима синдиката обезбјеђује се приступ свим радним мјестима код послодавца кад је то потребно за обављање њихове функције.

(3) У случају потребе убирања средстава солидарности, представници радника које синдикат за то овласти имају право да ову активност обављају у одговарајућим просторијама послодавца.

(4) Представницима синдиката дозвољено је да истичу обавјештења синдиката у просторијама послодавца на мјестима која су приступачна радницима.

(5) Представницима синдиката дозвољава се да користе најмање два сата мјесечно у току радног времена за састанке у установи и два сата мјесечно за остале синдикалне активности.

(6) Послодавац је обавезан примити на разговор предсједника синдиката, односно синдикалног представника на његов захтјев, по могућности одмах, али најкасније у року од три дана.

(7) Послодавац је дужан да представницима синдиката дозволи да радницима достављају информације, билтене, публикације, летке и друга документа синдиката.

(8) Активности синдиката врше се тако да не иду на штету редовног функционисања послодавца и радне дисциплине.

Члан 43.

Послодавац је дужан обезбиједити обрачун и уплату синдикалне чланарине обуставом износа чланарине из плата запосленог - чланова синдиката приликом сваке исплате плате, а према одлуци надлежног органа синдиката, уз писмену сагласност, односно синдикалну приступницу запосленог.

Члан 44.

(1) Запослени у овој дјелатности имају право на штрајк у складу са Законом о штрајку и другим прописима који регулишу ову област.

(2) Синдикат у штрајку поступа у складу са правилима синдиката у штрајку, који је донио надлежни орган Савеза синдиката Републике Српске.

X - ИНФОРМИСАЊЕ РАДНИКА И НАДЗОР

Члан 45.

(1) Послодавац је дужан информисати радника о правима, дужностима и одговорностима, а посебно из Закона о раду и Колективног уговора, платама, условима рада, начину заштите права радника, општем стању и перспективи послодавца и дјелатности, те плановима за будући развој и заштиту на раду.

(2) Послодавац је дужан да радника обавјештава о свим активностима везаним за утврђивање престанка потребе за радом радника, а сваког радника лично да упозна са могућностима за рјешавања његовог радно-правног статуса.

(3) Синдикат има право да захтијева од послодавца и друге информације значајне за остваривање права радника у складу са Законом о слободама приступа информацијама.

Члан 46.

(1) Контролу и надзор над примјеном овог колективног уговора врши орган надлежан за инспекцијске послове путем Републичке инспекције рада.

(2) Контролу исплата по одредбама овог колективног уговора врши Пореска управа.

XI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 47.

(1) Ради праћења, примјене и тумачења овог колективног уговора, учесници овог колективног уговора формирају комисију, коју чине по три представника уговорних страна.

(2) Комисија доноси закључке консензусом.

(3) Закључци комисије су обавезујући за уговорне стране.

Члан 48.

(1) Овај колективни уговор могу споразумно измијенити уговорне стране на начин и у поступку у којем је закључен.

(2) Надлежни орган установа социјалне заштите и синдикат ће у року од 30 дана од дана потписивања овог колективног уговора започети преговоре с циљем закључивања колективног уговора код послодавца.

(3) Сваки од учесника у потписивању овог колективног уговора може отказати овај уговор на начин прописан Законом о раду.

Члан 49.

Колективни уговор се региструје код министарства надлежног за послове рада.

Члан 50.

(1) Учесници овог колективног уговора сагласни су да се овај колективни уговор закључи на период од три године.

(2) Ступањем на снагу овог колективног уговора престаје да важи Посебан колективни уговор за запослене у области социјалне заштите Републике Српске објављен у "Службеном гласнику Републике Српске", бр. 47/18 и 68/20.

Члан 51.

Овај колективни уговор ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 147/21 2. јула 2021. године Бањалука Синдикат здравства и социјалне заштите РС, предсједник, **Никола Црнчевић**, с.р.	Број: 11/05-122-37/21 2. јула 2021. године Бањалука Министарство здравља и социјалне заштите РС, министар, Др **Ален Шеранић**, с.р.

Након упоређивања изворног текста Правилника о категоризацији спортова, спортиста и спортских стручњака и стручњака у спорту ("Службени гласник Републике Српске", број 56/21), утврђена је техничка грешка у објављеном тексту, те на основу чл. 77. и 78. Правила за израду закона и других прописа Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 24/14), Министарство породице, омладине и спорта в р ш и

ИСПРАВКУ

Правилника о категоризацији спортова, спортиста и спортских стручњака и стручњака у спорту

1. У Правилнику о категоризацији спортова, спортиста и спортских стручњака и стручњака у спорту ("Службени гласник Републике Српске", број 56/21) у Прилогу 1. редни број 16, колона 2, умјесто ријечи: "ГИМНАСТКА" треба да стоји ријеч: "ГИМНАСТИКА".

2. У Прилогу 1. редни број 32, колона 4, умјесто ријечи: "Спортски ауто-мото савез РС" треба да стоје ријечи: "Спортски мото савез РС".

3. Ова исправка објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 20.01/052-5135/21 20. јула 2021. године Бања Лука	В.д. помоћника министра за спорт, **Марио Ђуран**, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1242 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава за капитална улагања, број: 04/1-012-2-2145/21 1

1243 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2136/21 1

1244 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2137/21 1

1245 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2133/21 2

1246 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2134/21 2

1247 Одлука о давању сагласности за издавање гаранције Републике Српске за кредитно задужење "Градска топлана" а.д. Добој 2

1248 Одлука о давању сагласности, број: 04/1-012-2-2224/21 3

1249 Одлука о давању сагласности на Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова 3

1250 Одлука о давању сагласности на Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичкој управи за инспекцијске послове 3

1251 Одлука о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе "Дом ученика Бијељина" Бијељина 4

1252 Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе "Дом ученика Бијељина" Бијељина 4

1253 Одлука о допуни Одлуке о примјени одредаба Посебног колективног уговора за запослене у области локалне самоуправе Републике Српске, број: 04/1-012-2-670/21, од 4. марта 2021. године ("Службени гласник Републике Српске", број 21/21) 5

1254 Рјешење о допунама Рјешења о додјели концесије за експлоатацију кречњака на лежишту "Бањак", општина Угљевик, број: 04/1-012-2-29/16, од 13.1.2016. године 5

1255 Рјешење о допунама Рјешења о додјели концесије за експлоатацију угља на лежишту "Делићи и Пељаве - Тобут", општине Угљевик и Лопаре, број: 04/1-012-2-2207/14, од 1.10.2014. године 5

1256 Рјешење о допунама Рјешења о додјели концесије за експлоатацију угља на лежишту "Угљевик исток 2", општина Угљевик, број: 04/1-012-2-1343/13, од 1.7.2013. године 5

1257 Рјешење о допунама Рјешења о додјели концесије за изградњу и коришћење Термоелектране "Угљевик 3", општина Угљевик, број: 04/1-012-2-2238/13, од 21.10.2013. године 6

1258 Рјешење о разрјешењу чланова Управног одбора Јавне установе Дјечије позориште Републике Српске 6

1259 Рјешење о именовању вршилаца дужности чланова Управног одбора Јавне установе Дјечије позориште Републике Српске 6

1260 Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности члана Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске 6

1261 Рјешење о именовању в.д. члана Управног одбора Фонда здравственог осигурања Републике Српске 7

1262 Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности члана Управног одбора ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац 7

1263 Рјешење о именовању вршиоца дужности члана Управног одбора ЈЗУ Завод за форензичку психијатрију Соколац 7

1264 Рјешење о разрјешењу в.д. члана Управног одбора ЈУ Дом за старија лица Источно Сарајево 7

1265 Рјешење о именовању в.д. члана Управног одбора ЈУ Дом за старија лица Источно Сарајево 7

1266 Рјешење о разрјешењу в.д. члана Управног одбора ЈУ Дом за лица са инвалидитетом Вишеград 7

1267 Рјешење о именовању в.д. члана Управног одбора ЈУ Дом за лица са инвалидитетом Вишеград 8

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

1268 Рјешење број: 08.021/153-56/21 8

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ

Рјешење о престанку дужности вршиоца дужности директора ЈУ Народна библиотека "Филип Вишњић" Бијељина 8

Рјешење о именовању директора ЈУ Народна библиотека "Филип Вишњић" Бијељина 8

МИНИСТАРСТВО ЗА ПРОСТОРНО УРЕЂЕЊЕ, ГРАЂЕВИНАРСТВО И ЕКОЛОГИЈУ

1269 Рјешење број: 15.03-361-355/21 8

1270 Рјешење број: 15.03-361-404/21 8

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Одлука број: У-27/20 9

Одлука број: У-65/20 11

Одлука број: У-76/20 13

Рјешење број: У-26/20 14

Рјешење број: У-33/20 15

Рјешење број: У-64/20 17

Рјешење број: У-69/20 17

Рјешење број: У-72/20 18

Рјешење број: У-73/20 19

Рјешење број: У-79/20 20

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 2, град Бијељина, број: 21.04/951-1172/21 22

РЕПУБЛИЧКИ ЗАВОД ЗА СТАТИСТИКУ

Коефицијент потрошачких цијена у Републици Српској у јуну 2021. године 22

Саопштење о просјечним мјесечним бруто и платама након опорезивања - нето платама запослених у Републици Српској исплаћеним у јуну 2021. године и у периоду јануар - јун 2021. године 22

Просјечне бруто плате и плате након опорезивања - нето плате запослених исплаћене у Републици Српској у јуну 2021. године 23

ЈУ ЗАВОД ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Статут о измјенама и допунама Статута ЈУ Завод за запошљавање Републике Српске 23

ПРИВРЕДНА КОМОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Одлука о допуштеној висини технолошког мањка, кала, квара, растура и лома у производњи пива 23

Одлука о допуштеној висини технолошког мањка, кала, квара, растура и лома приликом експлоатације бентонитне глине 24

СИНДИКАТ ЗДРАВСТВА И СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Посебан колективни уговор за запослене у области социјалне заштите Републике Српске 24

Исправка Правилника о категоризацији спортова, спортиста и спортских стручњака и стручњака у спорту 30

ОГЛАСНИ ДИО ..... 16 страна

КОМЕНТАР КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Друго измијењено и допуњено издање

У издању ЈУ Службени гласник Републике Српске из штампе је изашао још један рукопис из области стручне, али и научно-истраживачке литературе аналитичко-синтетичког апликативног карактера која представља незаобилазну обавезну литературу за изучавање материје кривичног права за студенте правних факултета у Републици Српској. Ово је веома користан материјал за припрему специјалистичких, правосудних и других стручних испита, али и за практичаре у правосудној пракси (полиција, тужилаштво, суд, адвокатура) који се у органима кривичног правосуђа сусрећу у свакодневном раду са овом материјом.

Коментар код великог броја законских одредби садржи и релевантну судску праксу, односно правна схватања најзначајнијих судова у Републици Српској (посебно Врховног суда Републике Српске) чиме се на сликовит и пластичан начин излажу облици и видови испољавања појединих института општег и посебног дијела Кривичног законика Републике Српске у непосредној судској пракси.

Аутори:
Проф. др Драган Јовашевић
Проф. др Љубинко Митровић
Проф. др Вељко Икановић

Издавач:
ЈУ Службени гласник Републике Српске
2. издање, година 2021.

Обим: 824 стране, формат Б5

Цијена: 70 КМ са ПДВ-ом + трошкови ПТТ

Наручилац:*

_____

_____

(назив, адреса наручиоца)

Матични број _____ ; ПДВ обвезник: ДА НЕ

ИБ (УИО) _____

Жиро рачун _____

Е-маил адреса* _____

Телефон:* _____

Добављач:
ЈУ СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Вељка Млађеновића бб, Бања Лука
ЈИБ 4400929270005; ИБ (УИО) 400929270005
Жиро рачуни:
555-007-00001332-44, 562-099-00004292-34,
552-030-00026976-18, 571-010-00001043-39;
567-162-10000010-81, 551-001-00029639-61
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-338, 456-339, 456-342

Правна лица обавезно попуњавају сва поља
*** Попуњавају физичка лица**

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем:

- књигу **Коментар Кривичног законика Републике Српске, друго измијењено и допуњено издање**, чији су аутори универзитетски професори проф. др Драган Јовашевић, проф. др Љубинко Митровић, проф. др Вељко Икановић, _____ комад/а, по цијени од **70,00 КМ** са ПДВ-ом. **Коментар Кривичног законика Републике Српске, друго измијењено и допуњено издање**, штампан је на 824 страница у Б5 формату и тврдом повезу.

* У цијену нису урачунати трошкови поштарине.

У _____ 20 _____ године Потпис

М.П. .....

Оснивач: Влада Републике Српске. Издавач: Јавна установа Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, поштански фах 88. Жиро рачуни: 555-007-00001332-44 код Нове банке а.д. Бања Лука, 562-099-00004292-34 код НЛБ банке а.д. Бања Лука, 567-162-10000010-81 код Sberbank а.д. Бања Лука, 551-001-00029639-61 код UniCredit Bank а.д. Бања Лука, 571-010-00001043-39 код Комерцијалне банке а.д. Бања Лука и 552-030-00026976-18 код Addiko Bank а.д. Бања Лука. В.д. директора и главног и одговорног уредника Манојла Зрнић. Уредник Вишња Бајић Прерадовић. Техничко уређивање Горан Зеленбаба. Телефон: (051) 456-330, факс (051) 456-331, 456-341 и 456-349, редакција: (051) 456-357, рачуноводство: (051) 456-337, претплата: (051) 456-339. Интернет: (051) 456-346, http://www.slglasnik.org, e-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org. Рјешењем Министарства информација Републике Српске, број: 01-411/93 лист је уписан у Регистар јавних гласила под бројем 37. Штампа: ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука.